

MARINA ROMÂNĂ

REVISTĂ EDITATĂ DE MARINA MILITARĂ

NR. 45 (MARTIE - APRILIE 1997)

Din SUMAR:

- ☞ **OAMENII BĂTRÂNLUI FLUVIU** pag. 4
- ☞ **MAREA NOASTRĂ CEA DE TOATE ZILELE** pag. 6
- ☞ **OASPEȚI AI MARINEI MILITARE** pag. 10
- ☞ **MAREA CRUDĂ** pag. 12
- ☞ **CATARGE LA ORIZONT** pag. 17
- ☞ **NAVIGATORI ÎN LABIRINTUL CUNOAŞTERII** pag. 18
- ☞ **NOUTĂȚI EDITORIALE** pag. 22
- ☞ **MAGAZIN** pag. 25

Revista **MARINA ROMÂNĂ** este difuzată în București, porturile Constanța, Mangalia, Galați, Tulcea, Brăila, Călărași, Giurgiu, Drobeta Turnu-Severin și orașul Iași.

Cititorii se pot abona prin **RODIPET S.A.**, Piața Presei Libere nr. 1, București.

Revista **MARINA ROMÂNĂ** se află la poziția 4384 în Catalogul publicațiilor difuzate de **RODIPET**.

ISSN - 1222-9423

B - 18497/49

Coperta I - Moment solemn la bord - Sfînțirea Pavilionului

Coperta IV - Echipajul monitorului „Lascăr Catargiu”

COLEGIUL DE REDACȚIE

Redactor șef:

Comandor Ioan DAMASCHIN,

Secretar general de redacție:

Lt col. Costin CONSTANDACHE,

Redactor:

Căpitan Costel SUSANU.

Corector: Floare BRÂNZĂ,

Dactilografiere: CÂRCEANU Rodica,

Fotoreporter: Valentina CIUCU.

Responsabil de număr:

Căpitan Costel SUSANU

Culegere text realizată la:

Centrul de Calcul
al Marinei Militare

Operator calcul:

Mihaela BUCUROIU

REDACȚIA:

Cercul Militar Constanța

str. Traian nr. 29

041-618127, 615700/238

Tehnoredactare computerizată la

EDITURA EUROPOLIS

CONSTANȚA

041-691711

tehnoredactor: Eduard SMARANDACHE

Tiparul executat la

EUROPRINT'94

041-622527

35 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA MARII UNITĂȚI FLUVIALE - BRĂILA

Dunărea - un liant european, nu numai comercial dar și militar

Interviu cu domnul căpitan-comandor NECULAI SURLĂ,
comandant de mare unitate

- Domnule căpitan-comandor sunteți, acum, la aniversarea a 35 de ani de la înființarea marii unități fluviale din Brăila, cel de-al nouălea comandant. Care au fost treptele devenirii dumneavoastră? Pun această întrebare pentru că se poartă "transparență" și, aş spune eu... competență.

- Am absolvit Institutul de Marină "MIRCEA CEL BĂTRÂN" din Constanța în anul 1974 fiind numit comandant de unitate de luptă pe un dragor de rădă în Tulcea. După doi ani am fost numit comandant de vedetă blindată, iar în anul 1978 comandant pe N.C. "REPUBLICA", astăzi "Lt.cdor VASILE PĂUN". În anul 1982 am absolvit Academia de Înlătăre Studii Militare fiind numit în funcția de șef de stat major de unitate pentru o perioadă de 4 ani. Am înălțat apoi diferite funcții, timp de 4 ani, în statul major al marilor unități pentru ca în anul 1988 să fiu numit comandant de unitate. În anul 1987 am urmat cursul postacademic. Am fost numit comandant al marii unități, în decembrie 1995. Sunt căsătorit și am două fete, prima, căsătorită la rândul ei, absolventă a unui colegiu al Școlii Române de Afaceri, iar cea de-a doua este studentă, în anul trei, la Conservatorul Ciprian Porumbescu din Iași, secția Canto. Sunt mândru să spun că sunt bunicul unei "bijuterii" de nepoți care are fantastică vîrstă de... un an.

- Sentimental ca orice bunic, dar nu credeți că sunteți prea Tânăr pentru această... funcție?

- Nu, întrucât, cu o singură excepție, la cei 46 de ani sunt cel mai vîrstnic ofițer din mareea unitate, iar ca bunic sunt de părere că e bine ca atât copiii cât și nepoții să-i ai la tinerețe.

- Iată, aşadar, o mare unitate Tânără, la

propriu și la figurat, pe bătrânul Danubiu. Să trecem, totuși, de la abordarea laturii sentimentale a problemei la cea istorică. 35 de ani de existență reprezintă o istorie pentru marea unitate, precedată de o istorie a navegației pe Dunăre. Vă rugă să relevați câteva reperuri istorice.

- Aș dori să afirm, mai întâi, faptul că tradițiile navale române sunt legate, în primul rând, de Dunăre. Marea unitate fluvială pe care o comandă este continuatoarea acestor tradiții care merg, pe firul istoriei, până la secolele III - II.e.n. când grecii, venind dinspre mare, navigau până la Porțile de Fier. De atunci Dunărea a fost continuu străbătută de ambarcațiuni fie în folos comercial, fie în folos militar, pentru apărarea cetăților - porturi. Bazele Marinei Militare a statului român modern au fost puse la 22 octombrie 1860, prin decret, de către domnitorul Alexandru Ioan Cuza, Flotila de Dunăre având o contribuție importantă la obținerea Independenței de Stat la 1877. În cele două războaie mondiale, navele fluviale au dus acțiuni susținute în sprijinul trupelor de uscat, pentru asigurarea navegației pe fluviu, transportul de trupe și materiale sau împiedicarea înamicului de a se deplasa, prin instalarea de baraje de mine. Nu rareori, undele albastre ale Dunării au fost înroșite de sângele bravilor eroi marinari. După cum se știe, în perioada postbelică, forțele fluviale au cunoscut un declin, din rațiuni pe care nu aș dori să le evoc la acest moment aniversar, culminând cu desființarea forței de soc - monitoarele - în anii '60.

Drumul refacerii forțelor a fost anevoios, ne-a costat mult, atât finanțar cât și în timp, acesta fiind început la 1 aprilie 1962, la 100 de ani de la botezul primei nave militare ROMÂNIA (după înființarea flotilei în 1860), când a luat ființă marea unitate, având, la acea dată sediul la Tulcea. Rațiunea înființării acestei mari unități, misiunile ei, rezultă din ceea ce am afirmat anterior referitor la misiunile din cele două războaie mondiale. Pentru început ea a fost constituită din unități de asigurare (contra minelor, a minărilor, transport etc.) participând chiar în anul înființării la o aplicație internațională de dragaj în Marea Neagră (18-23 iunie 1962). La 18 august 1964 marii unități i-a fost acordat Drapelul de Luptă, începând cu același an fiind înființate unități și în alte porturi dunărene: Giurgiu, Galați, Drobeta Turnu-Severin. An de an sistemul de pregătire a căpătat coerență, zona de responsabilitate fiind

Comandor Ioan DAMASCHIN

continuare în pagina 8

Oamenii bătrânelui fluviu

NAVIGAȚIA LA MARE ESTE O ȘTIINȚĂ, LA FLUVIU... O ARTĂ

Ovizită la unitățile de nave dunărene, acele entități chemate azi să apere curgerea lină a undelor albastre spre mare constituie pentru un reporter militar totdeauna o revelație. Chiar și în zilele lui gerar când, de regulă, buletinele meteo anunță sec: curg sloiuri.

Și, totuși, având șansa unei însorite zile de februarie, însotit de "public relations officer" - Ivan Petrică i-am vizitat pe marinarii din marea unitate comandată de căpitan-comandorul Nicanor Surlă, care se aflau într-o zi obișnuită de pregătire. Pe punțile navelor nu se înregistra o agitație deosebită dar pentru neinițiați afirm că pregătirea pentru luptă nu nevoiează neapărat "flăcări și fum" sau "buburi de tunuri".

Nu peste mult timp, mai exact la 1 aprilie 1997, vor sărbători a 35-a aniversare de la înființarea marii unități.

Prinii pe care îl abordez sunt "blindații", Unitatea de vedete înființată în anul 1976 avându-l comandant pe căpitan-comandorul Vasile Bărdă o mai veche cunoștință de-a mea de pe vremea când își "desfășura forțele" pe mare.

A rămas același ofițer, în vervă, tot timpul "în replică" fără complexe, având parcă răspunsul pregătit la orice întrebare.

"Cel mai important eveniment pe care-l trăiește acum unitatea îl constituie primirea recruiților care sosesc astăzi la bordul navelor. Nu trebuie să fie mare psiholog ca să înțelegi că acești tineri care urcă pentru prima dată pe o navă de luptă, locul unde își vor desfășura pentru un an activitatea, au trăiri emotionale deosebite. Noi am folosit momentul să organizăm un exercițiu care, sunt convins că își va atinge scopul chiar în lipsa acelui important element, starea de tensiune".

Dialogul, în continuare, cu comandanțul unității se desfășoară deschis, fără tatonări inutile, ca între vechi comarazi... de la mare, evident, privind pregătirea de luptă la Dunăre.

"Dacă pregătirea de luptă pe navele de la Dunăre nu prezintă deosebiri esențiale față de navele de la mare, navigația, în schimb, este total diferită. Întinderile albastre ale mării care te-ndeamnă la reverie îți permit să lași "drumul compas" pe seama timonierului, dar aici, la fluviu, iar navigația atât pe timp de zi, cât mai ales pe timp de noapte îți solicită la maximum simțurile. Aici trebuie să fii tot timpul "în priză", să cunoști fiecare metru de Dunăre, să fii atent la tot ceea ce mișcă pentru a evita orice situație neplăcută. Chiar pe un drum foarte bine cunoscut, de la o zi la alta pot apărea obstacole. Răspunderea fiecărui la postul de luptă este mult mai mare și v-o spune un ofițer care a navigat mulți ani pe Marea Neagră. De regulă, aici la fluviu, pe timpul navigației nu ne putem permite acele "carturi libere". De modul cum fiecare își face datoria la postul de luptă, de la marinari la comandanț, depinde siguranța navei și a navigației. Marinarii de la fluviu au o vorbă: "navigația la mare este o știință, la fluviu este o artă".

Sunt de acord cu interlocutorul meu, subsemnatul având experiența navigației pe Dunăre (din păcate) doar ca... turist.

Intuind probabil o întrebare referitoare la activitățile de la bord, comandanțul unității încearcă să precizeze faptul că "efectivele, prin trecrea unui contingent în rezervă, urmând a sosi un altul, sunt reduse, fiecare militar "bob cu bob" aflându-se la post sau în serviciu de zi iar cadrele, ofițerii și maștrii, pe compartimente și responsabilități, pregătesc diverse activități ce au drept scop final îndeplinirea misiunilor de foc din a doua jumătate a lunii martie în raionul de pregătire de luptă. Atunci veți putea vedea și "spectacolul". Până atunci însă fiecare detaliu trebuie pus la punct cu profesionalism și minuțiositate, un mic amănunt scăpat din vedere (exceptând accidentele) putând duce la ratarea misiunilor."

Un aport deosebit în bunul mers al activităților, așa cum afirmă comandanțul unității, îl au militarii angajați pe bază de contract, "M.A.C.-ii" cum sunt cunoscuți la bord. De regulă aceștia sunt selecționați din fostii militari care și-au făcut stagiu la bordul navelor, cunosc bine exigențele pregătirii și asigură continuitatea în deservirea mecanismelor. Experiența altor flote confirmă faptul că ei reprezintă nucleul armatei de profesioniști pe care va trebui să o promovăm, cu precădere, la specificul marinei.

Fără a-și atribui merite exclusive în bunul mers al

Oamenii bătrânelui fluviu

lucrurilor în unitatea pe care o comandă, domnul comandor Vasile Bărdă îmi vorbește în termeni elogioși despre ajutoarele sale în planificarea și coordonarea activităților: locotenent-comandorul Bogdan, căpitanul Nicolae Balaban sau căpitan-comandorul Ion Anghel, locuitorul tehnic. Nu-i uităm pe comandanții de vedete dintre care se dețină locotenentul Viorel Cazan, un ofițer studios și un organizator care s-a impus subordonatelor prin fermitate și competență în acțul de comandă. Referindu-se la apropiatul moment aniversar al marii unități, domnia sa amintește de tradițiile unității prin participarea la aplicații de anvergură. "Aici se vede cine știe să lupte" conchide comandantul.

A aruncă o privire în "curtea vecinului" nu este totdeauna un păcat cu atât mai mult cu cât îmi propusesem acest lucru: să văd ce se întâmplă și la o altă unitate de vedete blindate. Aici am întâlnit în scaunul comandantului tot o cunoștință mai veche, locotenent-comandorul Marilen Ciocorlanu, ofițer care a ajuns "pieptis" în această funcție trecând succesiv prin cea de comandant de vedetă, comandant de secție, șef de stat major și apoi comandant de unitate. Sigur, gândesc în sinea mea, aici se poartă... competență. Discuțiile purtate cu comandantul aveau să-mi confirme acest lucru.

Problemele cu care se confruntă unitatea constată că în general sunt aceleași. Peste tot se caută soluții de rezolvare a problemelor pregătirii de luptă în condiții de austeroitate, de limitare a consumului de combustibili.

Așculându-l, prin minte îmi trece o butadă: fericirea trece prin stomac. Plusând, pe moment, avansez o alta: la navă, pregătirea de luptă trece prin tancul de combustibil. Nu sunt contrazis. Criza de combustibil crează situații deosebite.

Am posibilitatea să fac o scurtă investigație și în microuniversul unui "M.A.C.", pe nume Aurelian Novac. Este brâilean, căsătorit și a făcut armata în unitate. Lipsa unui loc de muncă, obișnuința cu privațiunile serviciului militar, un salariu asigurat și perspectiva (eventual) a unei reactivări l-a determinat să aleagă soluția reangajării. Este convins că soluția unei armate de profesioniști va da rezultate foarte bune, el fiind implicat în acest concept.

Reconfortat (la modul propriu) că nu am întâlnit "plângerile" la care mă așteptam, ci, mai degrabă, dorința de a găsi soluții la rezolvarea diverselor probleme (și sunt destule) mi-am îndreptat pașii spre cea mai Tânără unitate: monitoarele. "Pumnul de otel" al Flotilei de Dunăre și moștenitoarea unei vechi tradiții de luptă. Să nu uităm că monitoarele au dus greul luptelor pe Dunăre în cele

două războale mondiale din acest secol.

Fără să fie o surpriză și aici am întâlnit o veche cunoștință în persoana comandantului unității: căpitan-comandorul Alexandru Iordan. După doi ani de la înființarea unității, cele trei monitoare: "MIHAIL KOGĂLNICEANU", "I.C. BRĂTIANU" și "LASCĂR CATARGIU" formează o entitate de luptă de care orice agresor, cel puțin la nivelul Dunării de Jos va trebui să țină cont.

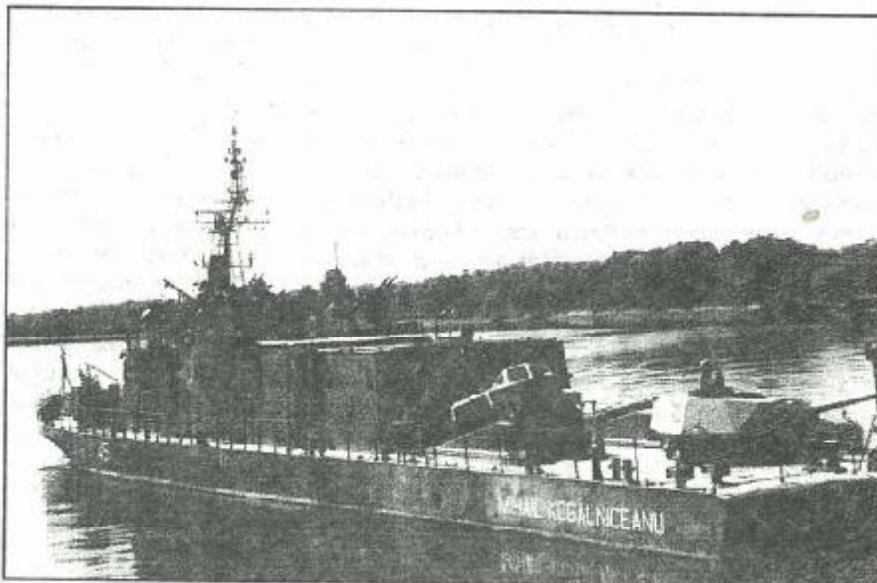
Aflu aici că navele au fost omologate iar unitatea a căpătat deja o anumită personalitate în cadrul marii unități. Este privită ca "soră mai mare" nu ca vârstă ci ca putere... de convingere.

"Puterea de convingere", ne spune comandantul, este mult mai importantă, dar în strânsă legătură cu puterea de loc. Iată, spre exemplu, în primul război mondial, în care am avut patru monitoare, o forță deosebită la acea dată, după atacul escadrei de monitoare inamice de la Ruse din noaptea de 14/15 august 1916, deși superioară numeric aceasta nu a mai acceptat, ulterior, o confruntare directă pe Dunăre.

Până în prezent ne-am îndeplinit toate misiunile chiar dacă suntem o unitate Tânără. Vîitoarele aplicații sunt convins că vor confirma așteptările noastre. În anul 1997 avem deja suficiente activități planificate care vor dovedi că se poate conta pe noi ca pe o "forță de soc".

Cu regretul că nu am putut consemna exhaustiv toate problemele și doleanțele ce le-au manifestat marinarii din acest microunivers pe care-l constituie "oamenii bătrânelui fluviu", că nu am putut să-i "scot în față" pe cei "din linia a doua", colegii și prietenii mei, comandanții ingineri N. Ispas și D. Ivanov, mi-am încheiat vizita în mare unitate fluvială cu sentimentul că RÂVNA ȘI PASIUNEA, aici, au un numitor comun : PROFESIONALISMUL.

Comandor Leon DAMASCHIN

Marea noastră cea de toate zilele

ÎN LARG, "SEMINAR" DE NAVIGAȚIE CU TINERII OFIȚERI

Portul Constanța, 28 februarie 1997, ora 14,45. Suntem la bordul puiorului de mine 271 "V.Am.MURGESCU"; D.G.-urile lucrează din plin, preluând alimentarea cu energie a navei ale cărei legături la cheu au fost, deja, decuplate. Manevra de plecare este în plină desfășurare: "Mola pupa! Mola prova!", "Cârma zerol".

Ora 15,00. "Ancora la suprafață!". Nava s-a desprins de cheu și în scurt timp ia drumul spre ieșire din port, urmând îndeaproape Dragorul de bază 15, împreună cu care va efectua o misiune în mare. Pe comanda lui 271 se află, alături de comandant, locotenent-comandorul Sorin Ichim, și comandanțul unității de puiotare de mine și dragoare de bază, căpitan-comandor Ionel Mancaș. La bordul puiorului s-au ambarcat, de asemenea, alături de echipaj, mai mulți tineri ofițeri de pe alte nave ale unității. Privind misiunea ce urmează să se desfășoare, căpitan-comandorul Ionel Mancaș ne spune: "Profităm de fiecare ieșire în mare pentru a face, într-un timp relativ scurt, cât mai multe. Astfel, astăzi, dincolo de misiunea inițială - trageri cu armamentul de artilerie - ne-am propus să abordăm și un obiectiv ce stă mereu în atenția noastră: antrenarea tinerilor ofițeri în navigația pe timp de zi și, mai ales, de noapte - vizual și radiotehnic - astfel încât să le facilităm viitorul drum spre puntea de comandă. Chiar în condițiile actuale, de austерitate, când ieșirile, din rațiuni economice, sunt rare, există dorința fermă - de la ofițer, maistru militar, la soldat - pentru perfecționarea profesională, având ca scop major îndeplinirea misiunilor încredințate la

un standard calitativ cât mai ridicat. Adaug că la organizarea activității de astăzi o contribuție importantă au locotenent-comandorul Paul Moraru și căpitanul Marlan Săvulescu, care au preluat, prin cumul, funcții în statul major constituit în acest sens".

Ora 15,04. Dublăm farurile de la întoarcerea în portul Constanța. Pe comandă, locotenent-comandorul Sorin Ichim a

și început "seminarul" de navigație ce avea să continue tot marșul. Tinerii ofițeri, între care amintim pe locotenenții Alexandru Chirică, Ionuț Tode, Dumitru Istrate (promoția 1996) trebuie să răspundă, prompt, la întrebări scurte și concrete ce se succed vertiginos: "Pe unde dublez baliza?", "Ce comanzi acum?" etc., întrebări ce-i fac să se transpună în postura de comandant de navă care la decizii fără sovăire. Această ieșire în mare are valoare de "seminar" nu numai pentru ofițeri "din noua promoție" ci și pentru locotenentul Claudiu Răduță, ofițer cu navigația pe D.B. -13, dar care acum se acomodează cu postul pe alt tip de navă, cum e 271. În aceeași postură se află și maistrul militar clasa a III-a Marian Dedeu (timonier pe D.B. -13), aflat la timona lui 271. Nava este, acum, nu numai o redutabilă "unealtă de luptă" ci și o "școală" plutitoare de perfecționare profesională.

Ora 15,20. ieşim printre brațele digurilor de larg ale portului "nou", cu D.B. -15 aflat la 15 cabluri, în provă. Sub cerul întunecat, nava începe să "simtă" marea ondulată de hulă și se leagănă ușor pe drum înainte, ca un ogar lansat în cursă.

Ora 15,26. "Alarmă de exercițiu!" răsună ordinul confirmând intenția comandanților de a folosi fiecare minut petrecut în mare, pentru instruirea echipajului. Rapid, echipajul ocupă posturile de luptă, pentru respingerea "atacului vedetelor torpiloare". Sub ochii atenții ai șefilor de compartimente, oamenii se luptă cu "adversarul imaginar" dar și cu cronometrul "real", încadrându-se perfect în barem... Navele își continuă marșul pe marea calmă și cenușie; la orizont,

Marea noastră cea de toate zilele

la tribord, se conturează vag linia coastei, marcată de clădirile înalte din Eforie. Mergem spre sud, spre raionul în care urmează să se execute tragerile.

Ora 16,45. În depărtare, în proa, în lumina puțină a amurgului, se distinge digul de la intrarea în portul Mangalia.

Ora 17,12. Suntem la travers de intrarea în portul Mangalia. Navele așteaptă ieșirea S.R.S. 578 care remorchează întâia. Peste jumătate de oră 271 și D.B.-15 sunt în marș, urmate de S.R.S., având în proa tăriful Mangaliei.

Ora 18,35. Suntem în raion. În întuneric, navele așteaptă, în derivă, plantarea întâii, ce se efectuează rapid. Peste 20 de minute, la bordul lui 271 răsună ordinul "Alarmă de luptă! Atac cu artileria! Pregătiți!". Prompt, de la posturi, converg spre comandă rapoartele: "Gata de luptă!". Nava manevrează pentru ocuparea poziției de tragere. În liniștea încordată din comandă doar glasul comandanțului se aude și, ca un ecou, cel al timonierului ce repetă ordinele primite. Ora 19,09 - "Asupra întâii navale de suprafață, foc!". "Glasul" mitralierei

de 14,5, din tribord, răsună sacadat. Trasourile roșii descriu o grăioasă curbă și lovesc "din prima" - toti ochii de pe navă văd asta - întâia luminată, aflată în larg. Alte lovitură și întâia e atinsă, vizibil, în plin. Deși la prima tragere de noapte, în mare, trăgătorul - soldatul Liviu Iordache, îndrumat de comandanțul piesei, maistrul militar clasa a III-a Valentin Ungureanu, este la înălțimea situației. Numeroasele și obositorele exerciții inițiale, priceperea instructorului și calitățile personale ale trăgătorului, au dat roade. Nava 271 termină tragerea și girează, îndepărându-se de întâi.

Ora 20,45. D.B. -15 se dirijează spre a ocupa,

la rândul său, poziția de tragere. În întuneric se disting, departe, întâia luminată vag și luminile de poziție ale lui D.B. -15. Deodată, o străfulgerare și un zgromot de tunet se revârsă peste apele întunecate; este glasul tunului de 37 mm, de la bordul lui D.B. -15. O nouă străfulgerare și un nou tunet se prăvalează peste ape... În întuneric, în larg, marinarii militari trăiesc momentul de încordare al "probel de foc" - momentul "astral" al soldatului, ce relevă și apreciază munca desfășurată în lungi zile de instrucție...

Ora 21,30. Tragerile s-au terminat și navigăm spre uscat, însățind S.R.S.-ul ce trebuie să revină în Mangalia. La solicitarea noastră, comandanțul unității, căpitan-comandor Ionel Mancaș face o scurtă apreciere: "La terminarea misiunii de foc, la 271, aceasta poate fi apreciată cu "Foarte bine!". Oamenii navelui au fost la înălțimea misiunii. Între aceștia menționez: comandanțul navei, locotenent-comandor Sorin Ichim, secundul, - locotenent-comandor Mihai Pop, șeful mecanic - locotenent Daniel Scârtocea (aflat la prima ieșire în această funcție), maistrii militari Marian Ion și Victor Satnoianu (mecanici), maistrul principal Dumitru Gavriluță (radio).

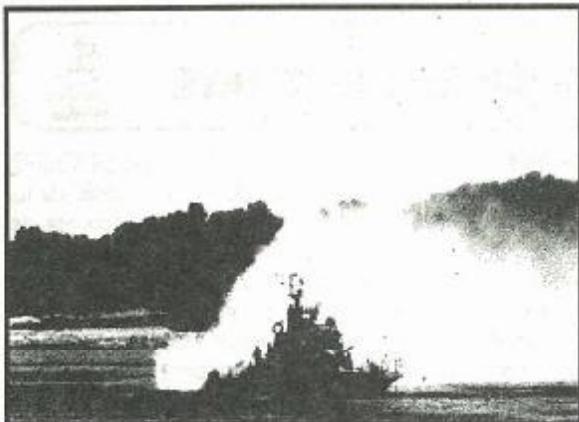
Același calificativ pentru D.B. -15 - "Foarte bine!", cu evidențierea comandanțului - locotenent-comandor Virgil Moraru, secundului - căpitan Dan Vornicu, locotenentului Laurențiu Diaconescu, șefului mecanic - locotenent Viorel Iftode și șefului de echipaj, maistrul militar clasa a III-a Ion Fulga. Apreciez, de asemenea, comportarea tinerilor ofițeri ce se află, pe drumul cel bun, spre punctea de comandă".

Locotenent-colonel!

Costin CONSTANDACHE

**M.M. c/s a III-a Valentin Ungureanu
sold. Liviu Iordache**

☞ urmare din pagina 3

acoperită potrivit misiunilor și înzestrării cu nave.

Începând cu anul 1973, odată cu intrarea în înzestrare a primelor vedete blindate, forța combativă a marii unități a crescut considerabil, aceasta fiind în măsură să acționeze cu un puternic foc artilleristic în sprijinul trupelor de uscat și împotriva inamicului aerian și naval.

În anul 1975 a început construcția unei noi generații de vedete dragoare moderne și eficiente pentru îndeplinirea misiunilor specifice. Ca urmare a unor mai vechi inițiative și a necesității creșterii operativității, pentru o mai bună acoperire a zonelor de responsabilitate, o parte din unități au fost redislocate în portul Brăila împreună cu comandamentul marii unități.

Refacerea forței de lovire a marii unități a constituit un deziderat, atins odată cu intrarea în înzestrare a monitorului MIHAIL KOGĂLNICEANU, la 25 noiembrie 1993. A fost un moment de mare rezonanță în devenirea marii unități, cele trei monitoare existente azi constituind o forță de lovire de care va trebui să se țină seamă.

Momente semnificative ale afirmării profesionalismului corpului de cadre și performanțelor în instruirea unităților au fost multe și diverse. As evidenția, în acest sens, participarea la aplicațiile: MĂLINA '78, CARPAȚI '85, DACIA '88, DANUBIU '91, IUNIE '92 sau manifestarea spiritului de sacrificiu în acțiunile de salvare a populației și bunurilor materiale în timpul inundațiilor din anii 1970 și 1975.

Vă rog să țineți cont de faptul că nu mi-am propus să fac o istorie exhaustivă, am menționat doar principalele momente din viața marii unități.

- V-aș propune să ne apropiem de momentul actual.

- Numirea în funcția de comandant al marii unități a avut loc la numai câteva luni de la refacerea structurilor organizatorice ale Forțelor Fluviale. Prin trecerea multor ofițeri din structura comandamentului marii unități la comandamentul Flotilei de Dunăre, s-a

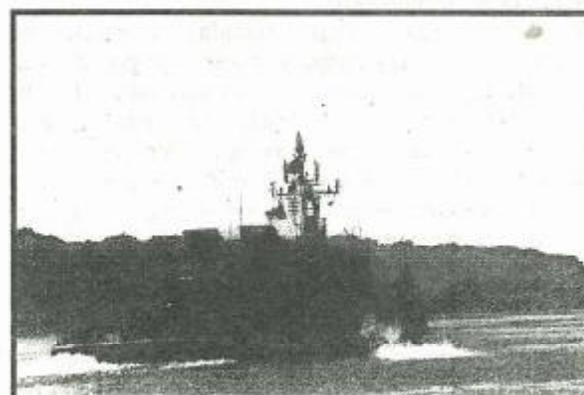
impus promovarea unor ofițeri de la unități, comandamentul având nu numai o structură nouă, dar și ofițeri noi. S-a impus, aşadar, o reorganizare și refacere a funcționalității din mers astfel ca rodarea întregului sistem decizional să nu sufere. După o scurtă perioadă de acomodare s-a simțit un suflu nou în stilul de muncă, de control și în eficiența activităților. În efectuarea actului de comandă am avut două ajutoare de prej: căpitan-comandorul Nicolae Coțop și locotenent-comandorul Ioan-Leonid Vlad, ofițeri cu o temeinică pregătire profesională, cu experiență pe linie de comandă și stat-majoristică cu care aș putea spune că pot merge, sigur, "la luptă".

- Domnule căpitan-comandor am convingerea că sunteți în asentimentul meu că unul din principalele comandamente ale securității naționale îl constituie integrarea în structurile militare Euroatlantice. Mai concret, din punct de vedere militar, aderarea României la N.A.T.O. Ce activități ați desfășurat în cadrul Parteneriatului pentru Pace până în prezent și care sunt în perspectivă?

- Structurile fluviale ale N.A.T.O., la această dată, se pare că nu sunt în prim-planul scenei politico-militare. Convingerea mea, însă, este că Dunărea, într-un viitor apropiat, își va recăpăta importanța pe care a avut-o cândva, și va fi un lărt european nu numai din punct de vedere comercial, dar și militar. Pe de altă parte, privit din punct de vedere al apărării teritoriului național, bătrânul fluviu este și va fi pentru România ceea ce afirma marele om politic și cărturar Mihail Kogălniceanu: "Cheia măntuirii noastre este drumul Dunării spre Marea largă".

Cea mai mare acțiune pe care am desfășurat-o în acest context a fost exercițiul tactic "DUNAREA '95" în care s-au desfășurat acțiuni de dragaj, transport și debarcarea unui desant fluvial tactic la care au asistat oficialități militare și civile și observatori militari străini. Îmi pot permite să apreciez că ne-am prezentat bine. Sper să ne prezentăm cel puțin la fel la exercițiul tactic fluvial "DUNAREA '97".

- Domnule căpitan-comandor vă mulțumesc pentru informațiile pe care le-ați pus la dispoziția cititorilor revistei MARINA ROMÂNĂ.

ARMATA ȘI BISERICA

Chezășia dăinuirii ca popor hărăzit de Dumnezeu să-și perpetueze existența bimilenară într-un spațiu având ca elemente naturale de continuitate Dunărea, Marea dar și fâlnicii Carpați o reprezintă, în mod indubitatibil, și două din instituțiile statale fundamentale: Armata și Biserica. Două instituții a căror simbioză a creat forță și credință, au creat rădăcini spirituale puternice pentru un popor care nu s-a clintit în fața furtunilor istoriei, nu a cedat vrerii vrăjmașilor rămânând în vatra sa permanentă de locuire.

Armata și Biserica au fost, dintotdeauna, două permanențe istorice în viața poporului nostru căci, aşa cum au dovedit-o studii temelnice, românii sunt cei mai vechi creștini dintre toți locuitorii regiunii centrale și est-europene.

Ele sunt produsul unui popor care, în momentele sale astrele, a învins dușmani și agresori mult mai puternici. Nu întâmplător marea om de cultură Alexandru Vlahuță exprima, în opera sa de căpătai "România Pitorească",

ideea acestei dăinuri perene ca fiind rezultatul unei "adânci, nestrămutate legături între Cruce și Spadă". Această tradițională legătură, sincopată, peste patru decenii în timp, datorită ideologiei comuniste (și suprapusă pe epoca cu același nume) a fost reluată, oficial, la 11 octombrie când între cele două instituții fundamentale ale statului român s-a semnat "Protocolul privind organizarea și desfășurarea asistenței religioase în Armata României". De fapt, acest Protocol consfințea o legătură existentă deja, reluată sine die în vîltoarea evenimentelor din decembrie '89 când preoții și Biserica au acordat asistență religioasă, creștinească, eroilor căzuți, mulți dintre ei aflându-se la datorie în slujba Patriei.

Din acele momente evenimentele importante din viața

marinarilor români - Ziua Marinei Române, depunerea jurământului militar, deschiderea unui nou an de învățământ de marină etc., sunt prilejuri-potrivite pentru a se oficia slujbe religioase cu rezonanță spirituală deosebită în rândul asistenței.

Pașii făcuți, de o parte sau alta, au fost destul de timizi după '89. Si totuși acum o uniformă militară într-o biserică nu mai este o prezență insolită căci, nu-i aşa, și militarii români sunt creștini. Iar preoții și militarii, chiar dacă "operează" cu instrumente diferite - Spada și Crucea, se "închină" la aceleasi valori sacre: Dumnezeu și Tara.

Comandor Ioan DAMASCHIN

„CAPELĂ PLUTITOARE” PE DISTRUGĂTORUL „MĂRĂŞEŞTI”

Miercuri, 5 februarie, la bordul distrugătorului "MĂRĂŞEŞTI" a avut loc un eveniment cu o încarcătură emoțională aparte.

Marinarii veterani au retrăit o tradiție, cel tineri un moment inedit: sfintirea capelei ortodoxe la bordul navei.

Iată, primei "capele plutitoare" a Marinei Militare Române, i-a fost hărăzit locul pe nava-amiral, dar și primul preot: prea-cucernicul părinte iconom Vasile Mares. Faptul că Tânărul părinte este, de câțiva ani, purtător al uniformei Marinei Militare ne dă certitudinea apropierii de sufletul marinarilor, de necazurile și bucuriile acestora.

Valentina CIUCU

Oaspeți ai Marinei Militare

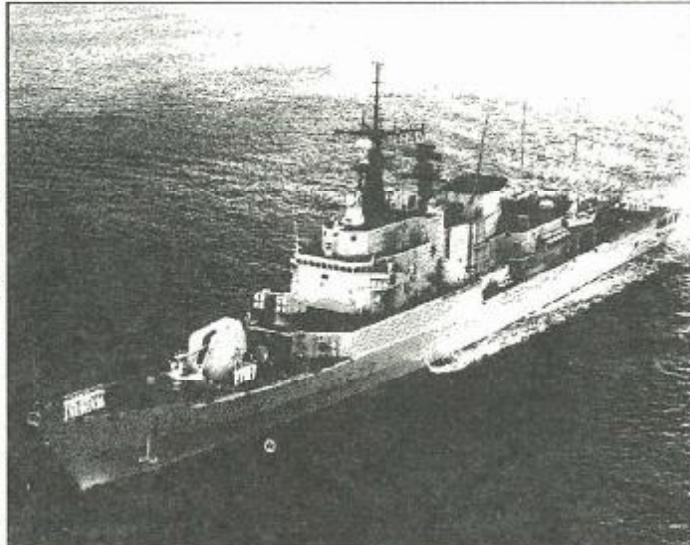
FREGATA "ZEFFIRO"

In perioada 12-15 martie 1997 fregata italiană "ZEFFIRO" a efectuat o escală în portul Constanța. Vizita a avut ca scop dezvoltarea relațiilor de colaborare între armatele română și italiană, implicit între cele două flote, largirea sferei schimburilor de experiență, vizitarea unor obiective culturale și turistice de la malul Mării Negre.

Fregata "ZEFFIRO" este a opta navă din clasa "MAESTRALE", construită la Șantierul Naval Riva Trigoso din Genova, folosindu-se noua tehnologie de asamblare modulară. A fost lansată la apă pe 13 iunie 1984 și a intrat în Serviciul Marinei Italiane pe 2 aprilie 1985. În prezent face parte din Escadra VII de fregate subordonată Diviziei a II-a Navale, cu baza la Taranto.

Principalele caracteristici ale navei sunt: deplasamentul - 3040 tone; lungimea - 123 m; lățimea - 13 m; pescajul - 6 m; viteza maximă 32 Nd; raza de acțiune - 5000 Mm; propulsia - 2 turbine cu gaz de 25.000 CP tip Fiat LM 2500, 2 motoare Diesel de 5500 CP fiecare; echipajul - 24 ofițeri și 210 marinari.

Pentru angajarea în luptă fregata este echipată cu un tun calibrul 127 mm în provă, 4 rachete navă-navă tip "TESEO" o instalație de rachete AA tip "ALBATROS", 2 lansatoare

multiple de rachete, 2 tuburi lanstorpile, 2 elicoptere tip "HUEY". Nava poate îndeplini cu succes misiuni de escortare a convoaielor, atac la suprafață, bombardament de artilerie și, cu ajutorul elicopterelor, se poate angaja cu succes în luptă antisubmarin.

Programul vizitei a inclus primiri la șeful Statului Major al Marinei Militare, viceamiral-comandor Gheorghe ANGHELESCU și la Prefectura Constanța. Marinarii italieni au depus o coroană de flori la Monumentul Eroilor din Cimitirul Central Constanța, au vizitat Muzeul de Istorie Națională și Arheologie, Muzeul Marinei Române, Muzeul de Artă și au făcut un tur al litoralului românesc.

Comandanțul navei, comandorul Paolo GIULIANI, atașatul militar italian și un grup de ofițeri au vizitat Academia Navală "MIRCEA CEL BĂTRÂN", Centrul de Scafandri precum și portul militar Constanța. Joi, 13 martie, s-a desfășurat un antrenament tip PASSEX și un exercițiu de transmisiuni în comun cu fregata românească 264 care a executat, de asemenea, și un antrenament de evoluție în formăție în zona S-E Constanța, pe 15 martie, la încheierea vizitei navei "ZEFFIRO".

*Locotenent-comandor
Viorel IOAN*

Oaspeti ai Marinei Militare

Ecouri ale aplicatiei "CORNERSTONE'96"

VIZITA ȘEFULUI GĂRZII NAȚIONALE A S.U.A.

Desfășurată între 1 iunie - 1 august 1996, aplicația "CORNERSTONE '96" a fost un exercițiu bilateral care a demonstrat implicarea activă a României și a S.U.A. În realizarea programelor Parteneriatului pentru Pace. Au participat dețașamente ale Gărzii Naționale a S.U.A. din statele Alabama și Indiana (peste 200 de militari specializați în construcții de geniu), care au executat lucrări de renovare în cadrul Spitalului militar Constanța, Orfelinatului "CASA SPERANȚA" și Centrului de Dezvoltare "HOLT INTERNATIONAL".

În perioada 13-15 martie 1997 a sosit în România o delegație americană condusă de către șeful Gărzii Naționale a S.U.A., generalul-locotenent Edward Baca, însotit de adjutanții generali ai acestei structuri militare din statele Alabama, Iowa, Maryland, Ohio și Texas precum și de o numeroasă echipă de experți.

În cadrul discuțiilor cu ministrul apărării naționale, domnul Victor Babiuc, au fost examineate modalitățile concrete de implicare a efectivelor Gărzii Naționale în sprijinul programului Parteneriat pentru Pace în țările din Europa Centrală și de Est.

Oaspetii americani au sosit la Constanța pe 14 martie pentru a vizita obiectivele aplicației "CORNERSTONE '96". Concluziile au fost prezentate în cadrul conferinței de presă desfășurată la Statul Major al Marinei Militare.

Rezultatele misiunii comune româno-americane au fost apreciate la superlativ, fiind considerate rodul relațiilor excelente de colaborare între militarii celor două țări. Totodată, a fost un bun prilej de stabilire a unor relații internaționale și de identificare a multor puncte comune în abordarea problemelor.

Generalul-locotenent Edward Baca, în calitate de șef al Gărzii Naționale, este cel care răspunde de formularea, dezvoltarea și coordonarea tuturor programelor și planurilor care privesc pe cei peste 500.000 de membri ai Forțelor Terestre și Aeriene ale acestel structuri militare.

Referindu-se la extinderea relațiilor de colaborare s-a subliniat faptul că există deja un program în curs de derulare, în cadrul căruia 23 de state americane sunt în relații de parteneriat bilateral cu țări din fostul bloc comunist. Partenerul României, în cadrul

acestui program, este statul Alabama, reprezentat în delegație de către șeful Gărzii Naționale din acest stat, generalul-major Clyde A. Hennies.

În viitor se va avea în vedere dezvoltarea colaborării și în alte domenii, dincolo de relațiile strict militare. Generalul Baca este de părere că "prin acest program de parteneriat statul Alabama nu este decât o ușă deschisă spre S.U.A., dezvoltarea acestuia fiind limitată în extindere numai de limitele imaginației noastre și, bineînțeles, de... bugete". În discuțiile purtate la București cu oficialitățile militare și civile s-a pledat pentru implicarea și în viitor a Gărzii Naționale în activități comune de colaborare, folosindu-se experiența deja acumulată în timpul aplicației "CORNERSTONE '96". Șeful Statului Major

Viceamiral-comandor Gheorghe ANGHELESCU
General-locotenent Edward BACA

al Marinei Militare, viceamiral-comandor Gheorghe Anghelușcă a apreciat că "atât la încheierea aplicației de anul trecut cât și în prezent se poate constata că relațiile de colaborare dintre Garda Națională a S.U.A. și Statul Major al Marinei Militare au avut rezultate foarte bune", exprimându-și speranța că în viitor să se depășească nivelul militar de stabilire a relațiilor bilaterale, acestea având posibilitatea să se extindă la nivelul orașului Constanța și a altor orașe din statele americane Alabama și Indiana.

Căpitan Costel SUSANU

MAREA CRUDĂ

Stingerea incendiului de la bordul petrolierului "ERMA"

O regulă a profesiei noastre de gazetar spune că o documentare în teren dă la iveală premisele... altfel documentări. Regula a fost confirmată - a căta oară? - și cu ocazia realizării documentării la bordul distrugătorului "MĂRĂȘEȘTI", pentru articolul apărut în numărul trecut. Atunci, în cursul dialogului cu domnul comandor Dumitru PREDA, comandanțul navei, întâmplarea a făcut să aflu că în perioada 1976 - 1979 domnia sa a fost comandanțul celebrului N.S. 116 "VOINICUL". Navă aflată în serviciul Marinei Militare din 1955 și până astăzi și cunoscută în flotă mai ales pentru "odiseea" remorcării navei-școală "MIRCEA" de la Constanța la Hamburg (1967) și furtuna înfruntată în largul Brest-ului.

Un fapt deosebit, dar mai puțin cunoscut, chiar și de marinari, îl constituie îndeplinirea de către N.S. 116 a primei - și până la această dată unicei - misiuni de salvare întreprinse de Marina Militară în afara apelor teritoriale. Este exact subiectul acestui articol prin care - împlinindu-ne menirea de ziaristi militari - ne propunem să scoatem din "conul de umbră" al uitării o acțiune ce merită, fără reținere, denumirea de faptă glorioasă ce onorează Marina Militară Română.

Prin amabilitatea domnului comandor Preda vom refa, în rândurile ce urmează, istoria acestei misiuni de salvare executată de N.S. 116.

"Înainte de a ne referi la aceasta - ne spune interlocutorul nostru - amintesc că, pentru mine, perioada petrecută la bordul N.S. 116 "VOINICUL" - din 1970, ca secund, și apoi comandanță până în 1979 - constituie nu numai un timp la care mă gândesc cu plăcere

PORTUL VARNA SALVAT DE ... N.S. 116 „VOINICUL”

și nostalgie ci și perioada în care am acumulat o deosebită experiență profesională; marinărească. Aceasta, datorită atât specificului navei - acela de a efectua, în condiții vîtrege de navigație, misiuni de asistență, intervenție și salvare - căt, mai ales, unor oameni deosebiți de la care am învățat meserie.

Dintre acești marinari cu deosebite virtuți profesionale și umane, care mi-au fost comandanți pe N.S. 116, amintesc aici doar două nume, cunoscute de altfel în flotă. Primul meu comandant, la "VOINICUL", căpitan de rangul II Ivan CRAVTOV care, când vedea că marea se montea la gradul 4-5, ne spunea: "fraților, ăsta e timpul nostru; stăm la vapor, gata să ne facem treaba de salvatori, dacă e nevoie". Si, de asemenea, pe actualul comandanț al flotei de mare, domnul contraamiral Niculai POSTOLI, un om a cărei devoțiuie pentru meseria de marină este binecunoscută tuturor marinariilor militari.

Dar, iată, pe scurt, cum s-a derulat misiunea la care ne referim. Într-o seară de august - nu-mi amintesc exact data - am primit de la eșalonul superior următorul ordin, pe care-l reproduc din memorie: "În portul Varna, un petrolier bulgăresc

a luat foc și pune în primejdie întregul port. Bulgaria, nedispuñând de mijloace adecvate, a solicitat ajutorul României și U.R.S.S. pentru stingerea incendiului. Faceți pregătirile necesare și executați misiunea!". Linștea serii de august ce învăluia nava într-o atmosferă calmă și relaxantă a fost brusc înlocuită cu febrilele pregătiri pentru misiune. Desigur, acestea au presupus aprovizionarea navei cu cele necesare, activitate ce a durat totă noaptea. A doua zi dimineață am ridicat ancora și am pornit, urmând să ne întâlnim în rada Varna și cu remorcherul salvator "VITEAZUL" aparținând grupului de salvare din portul Constanța. Cert este că, de la orele 17.00 noi zăream deja tromba de fum a incendiului ce se ridică deasupra portului Varna, dar "VITEAZUL" nu sosise și nu a sosit nici mai târziu la întâlnire. Nici astăzi nu știu din ce motive. În aceste condiții am acționat fără șovăire, doar noi, echipajul "VOINICULUI". Ne-a întâmpinat o pilotină și pilotul ne-a condus spre obiectiv. De la el am aflat că este vorba despre petrolierul "ERMA", sub pavilion bulgăresc. Acesta era acostat cu pupa la cheu și în timpul operațiunilor de descărcare a explodat pompa de transfer a

motorinei din tancuri. Compartimentul mașini a luat foc și, pe rând, au început să explodeze tancurile de serviciu. Noroc că incendiul nu ajunsese încă la tancurile de marfă. Sosirea noastră era, deci, în ceasul al ... dolsprezecelea. Căci toate încercările bulgarilor de a stinge nava de pe cheu și de pe bacurile pe care fuseseră ambarcate mașini de pompieri (nave specializate nu aveau) eșuaseră; până și spumantul se terminase.

Varna fiind un port deschis spre est, direcție din care bătea vântul, dacă exploziile tancurilor ar fi continuat o mare de motorină în flăcări ar fi puștit danele, ducând la o adevărată catastrofă. Autoritățile portuare ordonaseră deja evacuarea portului.

Aceasta era momentul în care soseam, cu mieiunica de a anihila urlașa "bombă plutitoare", cu filul aprins. Ne-am apropiat de nava care ardea de 24 de ore. Explosii puternice se produceau în interior și spre cer se înălțau flăcări și o imensă coloană de fum negru. În fața castelului provă, în dreptul compartimentului mașini, deasupra liniei de plutire, se căsca o gaură de aproximativ zece metri pătrăți prin care ieșeau flăcări și fum.

Oamenii echipajului nostru erau toți la posturi, toți aveam nervii încordați de iminenta primejdie și încercam, probabil, același sentiment pe care-l traversează genistul ce se pregătește să dezamorseze o uriașă bombă cu explozie întârziată al cărei ceas se audă măsurând secundele până la o neștiută, de nimeni, oră H...

Era ora 18.00 când am început să introducem apă și spumant special, în instalațiile noastre. Nici nu-mi amintesc cum au trecut cele aproape trei ore cât

a durat operațiunea de stingere. Nava și echipajul nostru eram un tot unitar ce-și concentra eforturile într-un singur sens. Cert este că această, la propriu, probă de foc a găsit oamenii de pe N.S. 116 "VOINICUL" la înălțimea momentului. Nenumăratele și obositorele ore de antrenament ce păreau, pentru noi, oameni ai bordului, o grea povară, dădeau acum, în aceste ore în care și existența noastră era amenințată, roadele eșante. Obosiți, plini de sudore și spumant, înnegriți de fum, după trei ore de luptă cu focul ne simțeam vlăguți, dar o binecuvântată liniște ne destindea nervii și ne măngâia sufletul.

Ne-am îndepărtat de petrolierul mutilat și fumegând, în jurul orei 21.00. Am ancorat în apropiere, rămânând, cum e regula

specializată rusească, "BALȘOI BUCȘIR", dar incendiul era deja stins de circa 7 ore. Rușii îl-au ajutat pe bulgari să scoată apa din tancurile avariante și după 24 de ore au plecat, comandanțul spunând că are o misiune în Mării Negre.

Noi am mai rămas trei zile în atenție, cu misiunea de a continua scoaterea apei, dacă ar fi necesar. În acest răstimp comandanțul portului Varna și reprezentanții ai autorităților locale au venit la bord și ne-au mulțumit călduros, aducând laude echipajului românesc venit în ajutor, chiar la momentul oportun.

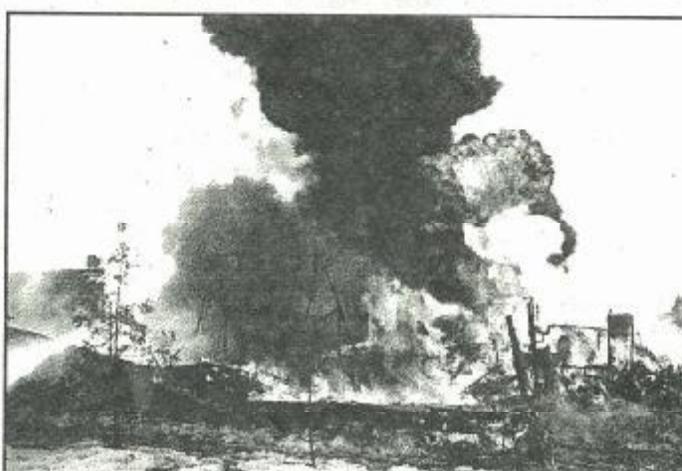
S-au oferit să ne dea alimente, dar nu a fost cazul, noi având aprovisionarea făcută pentru o lună. După acele trei zile am revenit în țară. Noi, cei din echipaj, am primit și alci mulțumiri, pentru

modul în care ne
îndepărta
misiunea, dar prin...
telefon. Și cu prima
de salvare, la care se
cam gândeau
oamenii, a fost tot
cam la fel. Nu prin
telefon ci... "prima la
dreapta", cum
ziceau hâtrii
bordului. Dar asta nu
ne-a întunecat
sentimentul de
bucurie și mulțumire
că traversasem un
pericol major și real

și nu făcusem de răs Marina Militară Română ci, dimpotrivă, fusesem la înălțimea misiunii primite. Apoi, ne-am căutat prin buzunare și tot s-a găsit de-o bere să sărbătorim evenimentul.

Aceasta a fost, pe scurt, istoria misiunii N.S. 116 "VOINICUL" care-și adăuga, la bogatul său palmares și stingerea incendiului de pe petrolierul bulgăresc "ERMA", ce primejduse, la un moment dat, întregul port Varna.

*Locotenent-colonel
Costin CONSTRANDACHE*

în asemenea situații, "în atenție" pentru ca "împriținatul" să nu recidiveze de la eventualele focare ascunse și nedepistate.

Regula a fost "de aur" căci în jurul orei 1 noaptea a avut loc o nouă explozie și incendiul s-a declansat din nou.

În 10 minute am fost iar "pe el" și a urmat încă o oră și jumătate de luptă cu focul. De data aceasta stingerea a fost totală și, cu toate că vegheea noastră a continuat, nu a mai fost necesară nici o intervenție.

A doua zi, pe la ora 10.00, a sosit și nava de salvare

VIVAT ACADEMIA 125 DE ANI DE ÎNVĂȚAMÂNT DE MARINĂ

OFITERUL = PROFESSIONIST MILITAR = SPECIALIST + CONDUCĂTOR

ȘCOALA, cu toate treptele ei de pregătire, reprezintă unul din elementele care ne marchează profund existența, adeseori dacă și fiindcă ne oferă exemple de urmat și mentorii în viață. Si nu rareori amintirile cele mai profunde pe care le păstrăm până la sfârșitul existenței sunt legate tot de acest cadru care ne-a format profesional ca oameni pentru societate, profesorii ocupând un loc aparte în context.

Prinții mentorilor care au marcat devenirea profesională a ultimelor douăzeci de promoții de absolvenți ai Institutului de Marină și ai Academiei Navale "MIRCEA CEL BĂTRÂN" se numără și comandanții Inginer doctorand TRAIAN MOȘOIU ar mai fi de consemnat faptul că are o contribuție substanțială la reforma învățământului de marină, parte integrantă a reformei învățământului militar și a Armatei, după anii '90. În legătură cu ceea ce reprezintă această reformă pentru învățământul de marină, domnia sa a avut amabilitatea să ne răspundă la câteva întrebări:

Consiliului Național de Evaluare Academică și Acreditare.

Căsătorit cu Ana Moșoiu de profesie Inginer textilist, are doi copii, Iulia, elevă în clasa a X-a de liceu și Tiberiu în ... a.b.c. (clasa I).

În finalul acestei succinte "cărți de vizită" a domnului comandanță Inginer, doctorand TRAIAN MOȘOIU ar mai fi de consemnat faptul că are o contribuție substanțială la reforma învățământului de marină, parte integrantă a reformei învățământului militar și a Armatei, după anii '90. În legătură cu ceea ce reprezintă această reformă pentru învățământul de marină, domnia sa a avut amabilitatea să ne răspundă la câteva întrebări:

- În ce constă reforma învățământului militar de marină și în ce măsură se bazează aceasta pe tradițiile noastre?

- Învățământul de marină se prezintă anul acesta cu tradiții notabile, Academia Navală "MIRCEA CEL BĂTRÂN" aniversează 125 de ani, Școala Militară Maștră de Marină "AMIRAL MURGESCU" - 100 de ani, iar Liceul de Marină "ALEXANDRU IOAN CUZA" - 47 de ani. Evoluția acestor instituții, atât în formă cât și în conținut s-a realizat avându-se în vedere înzestrarea și organizarea Marinei Române, evoluția învățământului de marină pe plan mondial, necesitățile de pregătire a personalului ambarcat, alte criterii impuse de moment (cum a fost cazul perioadelor de război).

Actuala reformă a învățământului de marină a fost impusă atât de modificările structurale în societatea românească și armata română după 1990 cât și de necesitatea integrării în structurile euro-atlantice fapt ce presupune compatibilitatea în pregătire, îndoseobi în ceea ce privește învățământul.

Concepția reformei învățământului de marină a fost proiectată pornindu-se de la modelul:

OFITERUL = PROFESSIONIST MILITAR = SPECIALIST + CONDUCĂTOR DE OAMENI, produs al învățământului militar de lungă durată.

Programul de reorganizare și modernizare a învățământului militar, aprobat prin Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării din 13 iunie 1995, prevede, printre altele, ca instituțiile de învățământ superior să îndeplinească standardele de acreditare și evaluare academică aplicate pe plan național.

Academia Navală "MIRCEA CEL BĂTRÂN", care la 17 noiembrie aniversează 125 de ani de învățământ superior de marină, a elaborat deja planuri de învățământ și programe analitice care amplifică rolul științelor comportamentale de leadership și management în formarea ofițerilor de marină. A fost proiectat, totodată, ca element de noutate, cadrul normativ privind constituirea

corpușui instrucțorilor militari și pentru elaberezarea Cartei Universitare a Academiei Navale.

În învățământul liceal s-a declanșat procesul de modernizare a liceului de marină "ALEXANDRU IOAN CUZA" prin dotarea cu mijloace de învățământ și logistică modernă și refacerea planurilor de învățământ, o pondere mai mare având disciplinele definitorii pentru cariera militară a adolescentului (informatică, limbi străine, pregătire fizică, pregătire militară), fără a-l fi afectat esențial profilul de matematică-fizică al acestuia.

- Că proiecte se au în vedere în această etapă?

- Există proiecte de sistem ce urmează să fie realizate astfel: sistem informatizat pentru managementul învățământului, laboratoare multimedia pentru discipline de specialitate (la catedre), laboratoare informatică mobile, software educational, edituri computerizate, encyclopedii multimedia etc. Se are, de asemenea, în vedere proiectarea unui sistem de reconversie a personalului militar valorificându-se potențialul formativ, uman și material al instituțiilor de învățământ de marină.

Ne propunem, ca obiective, reevaluarea academică a Academiei Navale și consolidarea relațiilor de colaborare cu instituțiile similare de învățământ din țările NATO, contribuind la integrarea prin educație în structurile euro-atlantice.

În loc de concluzii aş dori să consemne faptul că modernizarea proiectată va asigura realizarea unui învățământ de marină performant integrat sistemului național de învățământ, compatibil cu cel din armatele moderne, capabil să asigure formarea de ofițeri și maștri militari competenți și devotați națiunii române.

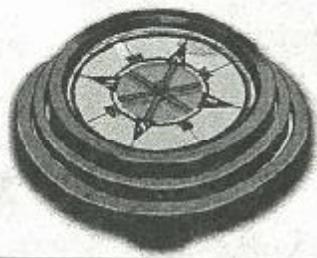
Comandor Ioan DAMASCHIN

**COMANDOR INGINER
CONSTANTIN RUSU**

Incepând cu luna februarie 1997, în funcția de locțitor al șefului Statului Major al Marinei Militare și șef al Direcției Tehnice și de Înzechare a fost numit comandorul inginer CONSTANTIN RUSU.

S-a născut la 8 iunie 1948, la București. După absolvirea Liceului Militar "ȘTEFAN CEL MARE", din Câmpulung Moldovenesc, în anul 1966, urmează cursurile Școlii Militare Superioare de Marină, secția electromecanică, pe care le absolvă, ca șef de promoție, în anul 1969, cind este numit șef mecanic pe o navă purtătoare de rachete. În perioada 1973-1977 urmează Academia Tehnică Militară, detașat la Universitatea Politehnica Galați,

devenind inginer în construcții navale. Începând cu anul 1977 este numit în Comandamentul Marinei Militare, mai întâi în funcția de coordonator al Programului Motoare Navale și apoi coordonator al Programului de Proiectare și Construcții Nave, până în anul 1990, cind devine locțitor al șefului Direcției Tehnice și de Înzechare.

SUCCES LA LICENTA

În ultima zi a lui gerar, când la Cozia avea loc slujba de pomenire a patronului omonim (31 ianuarie 1418 - ziua trecerii în eternitate) înarmați cu aparatul foto și carnetul de notițe am pornit "în croazieră" prin laboratoare într-un fructuos și benefic dialog, dând curs invitației domnului contraamiral ing. dr. Cornelius Cristescu, comandanțul Academiei Navale "MIRCEA CEL BĂTRÂN", de a-l îneobi la întâlnirea cu studenții anului V.

Primul popas a fost în laboratorul de navigație în care s-au pregătit punctii sub îndrumarea domnului comandor

Pavel Suciu, știut în Marina Militară ca un bun cunoșător al constelațiilor ceresti. Domnul contraamiral le-a urat tinerilor absolvenți mult succes în profesiunea aleasă, amintindu-le sarcina grea pe care o vor avea, în calitate de comandanți ai navelor, datoria de a acționa în aşa fel încât, întotdeauna, să fie, atât pe uscat cât și pe mare, pe "drumul adevărat!". A urmat laboratorul unde s-au instruit specialiști în artillerie, rachete și arme sub apă, gazdă ospitalieră fiind comandorul ing. Lapteș Paul. Reamintindu-le tinerilor rolul ce le revine ca apărători ai navei față de atacurile din aer, la suprafață ori din imersiune cu armamentul specific, rectorul academiei a subliniat că

porturile, țările patriei, în general, se află în securitate în primul rând datorită lor.

Transmisioniștii, cei care vor ține legătura permanentă cu uscatul ori cu alte nave surate, cei care supraveghează prin radar liniaștea întinderilor albastre și-au desăvârșit pregătirea. În laboratoarele de specialitate unde șef de catedră este domnul comandor ing. dr. Tănase Sueanu. și aici dialogul a fost deschis, liber, concret și eficient.

Ultimul popas l-am făcut la mașiniștii, în laboratorul de electromecanică navală fiind ospății domnului comandor ing. Aurel Aslmit, șeful catedrei. Aici, domnul contraamiral Cristescu a subliniat rolul esențial pe care-l are buna funcționare a motoarelor în viața navelor.

Reamintindu-le că promoția acestui an poartă încărcătura istorică a celor 125 de ani de învățământ militar de marină, motiv de mândrie, de onoare, dar și care obligă, comandanțul Academiei Navale le-a urat absolvenților "Vânt bun din pupă" în cariera militară.

Valentino CIUCU

BAZA DE REPARATII A MARINEI MILITARE MOMENT ANIVERSAR

În ziua de 7 februarie 1997, Baza de reparații a Marinei Militare a împlinit 15 ani de la înființare, ani de realizări, de succese, de dificultăți trecute, aici fiind un colectiv cu un înalt grad de profesionalism, dar și bine închegat. Fiecare membru al "echipajului" Bazei, indiferent de locul ocupat în ierarhie, ori în diversitatea profesiei, este conștient de misiunea sa pentru bunul mers al unității.

Sărbătoarea, prilej de bucurie, a reunit în cadrul unui ceremonial militar și religios înălții oaspeți, reprezentanții ai conducerii Marinei Militare și pe toți cei care, de-a lungul celor 15 ani, s-au aflat la cărma unității. Cei prezenți au făcut salutajul de domnul contraamiral Virgil Stoica, prim-loctitor al șefului Statului Major al Marinei Militare și de domnul comandor ing. Ion Băzăvan, comandantul Bazei de reparații.

Valentina CIUCU

OASPEȚI LA CERCUL MILITAR TULCEA

În drumurile noastre, pe urmele pictorului Știubei, am poposit la Tulcea unde în unicul și specificul Muzeu al Deltei Dunării se află, de aproape trei decenii, diorame cu fundaluri realizate de pictorul-comandor. În vecinătatea muzeului se află Cercul Militar Tulcea și răspundem unei mai vechi invitații a domnului locotenent-colonel Vasile Stan, șeful cercului. Chiar de la intrare ne atrage atenția un panou în lucru, ulei pe pânză, ce se va numi "Bătălia de la Călugăreni" și căruia îi dă culoare, în tușe sigure, maistrul militar de marină Dumitru Cusmin.

Reîntâlnim în acest spațiu cultural și pe Tânărul maistru Eugen Ilina a cărui expoziție, vernisată în iulie 1996, în sălile Muzeului Marinei Române, din Constanța, ne-a impresionat, convingându-ne de întâlnirea cu un artist veritabil.

În devenirea sa artistică, pictorul care iubește Marea și Dunărea deopotrivă s-a bucurat, în anii școlii militare făcute la Constanța, de îndrumarea comandorului Valentin Donici. La absolvire a fost reparțiat în cel mai nou, dar și vechi totodată, oraș pe care și l-ar fi putut dorî Tânărul marină - Sulina. În această zonă, dintre ape, făce lungi plimbări cu sevaletul în spate pentru a surprinde frumusețea, sălbăticia și unicitatea peisajului danubian. Cu entuziasmul specific tinerei, inițiază un cerc de pictură cu copiii, la Casa de Cultură, casă ce nu este alta decât cea în care, în urmă cu un veac, a locuit comandorul Eugeniu Botez (scritorul Jean Bart).

Anul 1990, cu schimbările sale, îl aduce la Tulcea, unde se înscrie la Școala Populară de Artă - clasa de pictură a profesorului Eugen Bratianov, iar studiul de analomie artistică și sculptură îl face cu maestrul Ioan Duman.

Lucrând mult, cu perseverență, Ilina își cauță

drumul adevărat, se caută pe sine. Se simte atmosfera de străzile înălțite, cu case ascunse de verdeajă pomilor, ce-i amintesc de satul natal oltenesc, cu nume legendare - Iancu Jianu.

În atelierul pe care-l împarte cu D. Cuzmin, îl regăsim prin desene cu linie elegantă, lucrări în tonuri calde, mici bijuterii sculptate în marmură ori lemn. Privind unelele, multe create de el însuși, ori adaptate ingenios, gândul ne poartă, prin ordinea lucrurilor, în gospodăria oricărui țăran român, trăditor al pământului ori meșteșugar, iar obiecte adunate în lungi plimbări, cărora le va afla utilitatea, ne dau senzația de familiar.

Privim cu interes schițele cu chipurile celor patru domnitori: Mircea cel Bătrân, Iancu de Hunedoara, Ștefan cel Mare și Sfânt și Mihai Viteazul. Sunt subiectele celor patru medalioane în bronz, care de la începutul lunii mai vor întâmpina, alături de pictură, acum și ea în lucru, oaspeții Cercului Militar Tulcea.

Plecăm de la Tulcea încântați de frumosul că am aflat la el acasă, insuflat de oameni ai mării, ai fluviului, oameni în uniformă de marină.

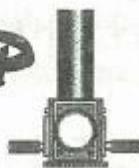
*Eugen ILINA
și una din creațiile sale*

Mariana PĂVĂLOIU

Catarge la orizont

PERISCOL

• S-a întrunit comitetul de constituire al Fundației "Amicii Liceului Militar ALEXANDRU IOAN CUZA". Fundația își propune să desfășoare programe și activități cu caracter cultural, științific, educativ, documentar între membrii fundației și alte persoane fizice, instituții guvernamentale, neguvernamentale, asociații etc. Din comitetul de constituire fac parte: contraamiral (r) George Petre, căpitan-comandor Gheorghe Ana, locotenent-comandor Decebal Vrânceanu, locotenent-colonel Ion Petrache, locotenent-comandor Valeriu Popescu, locotenent-comandor Viorel Orzu, inginer Gheorghe Oancea și profesorii Viorica Mănoiu, Ion Moiceanu, Dan Jugănu.

• Sâmbătă, 17 mai 1997, se va desfășura la sediul Liceului Militar "ALEXANDRU IOAN CUZA" ediția a V-a a concursului de matematică "Viceamiral Vasile Urseanu". Concursul este rezervat elevilor clasei a VIII-a (băieți) din școlile județului Constanța și își propune evidențierea și selecționarea lor în vederea participării la concursurile și competițiile școlare precum și orientarea lor către învățământul militar de marină. Câștigătorii vor primi substanțiale premii în bani și obiecte.

• În perioada 12-18 mai 1997 se organizează programul de manifestări științifice, culturale și sportive "Săptămâna adolescentului", în cadrul căruia se vor desfășura concursuri de cultură generală, întreceri sportive și jocuri marinărești, cu participarea atât a elevilor liceului militar cât și a celor din liceele constănțene. Organizatorii vor oferi câștigătorilor premii în bani și obiecte.

• La etapa județeană a olimpiadelor școlare s-au obținut următoarele rezultate: Limba rusă - Nicolle Stignel, premiul I, la clasa a XII-a, Paul Ananie, premiul II, la clasa a IX-a; Fizică - Emil Cojocaru, premiul II, la clasa a XII-a; Biologie - Gabriel Manea, premiul III; Chimie - Cristian Nițu, Cosmin Mihailov, Adrian Moldovan, premiul II, la clasa a IX-a; Petru Danciu, Iulian Ezaru, Petre Pavlov, Costel Ciupercă, Adrian Matei, Costin Iacob, premiul III.

• În perioada 14-18 aprilie 1997 se va desfășura, la Constanța, concursul pe discipline între liceele militare. Participă echipe din liceele subordonate M.Ap.N., M.I. și din Republica Moldova.

Rubrică realizată de elevii Liceului Militar „Alexandru Ioan Cuza” sub coordonarea căpitanului
NECULAI CUCORANU

RENAȘTERE

E primăvară. Din nou. S-au născut iarăși clipele speranței. Păsările au zburat deasupra înaltelor zări și ne-au adus vestile soarelui care din nou va lumeni pe cer, neîntrecut de nimeni. Vor înflori cireșii și larba va umple încă o dată tăcerea acestui pământ. Apele vor izvorî mai limpezi și mai reci, rupând zăgazul lernii.

Trezără-vă oameni! Doar n-ați uitat într-o iarnă ce ați învățat în anii. Doar n-ați uitat că ați fost și voi copii, că v-ați jucat în soare, că ați sărutat iubite și ați legănat în brațe prunci. Doar n-ați uitat albaștrii ochi ai mării și buzele fructelor coapte.

Nu, n-ați uitat... mă uit la voi, mă uit la mine. Nu, n-am uitat... Cum să uităm culoarea cerului de azur, florile din părul iubitei, răcoarea ierbii înrourate, cum să uităm noi nopțile cu lună...

Trăiti din nou, prietenil Este o nouă primăvară.

Grafica **Cristian MENAEF**

D

Când viața-i un stol de fluturi,
De ce n-ai fi floarea pribegirii lor?

A

Dacă eu aş fi câmpie,
Tu ai fi floarea diminetilor mele.

C

Dacă eu aş fi tună,
Tu ai fi puzderie de stele.

Ã

Dacă eu aş fi fluture,
Tu ai fi roua înselării meje.

:

Vino, iubilo, să visăm împreună,
Când Martie își țese ideile
Lângă tâmpla pulsândă a cerului...

*Elev sergeant-major
ALEXANDRU ȘERBAN*

NAVIGATORI ÎN LABIRINTUL CUNOAȘTERII

CINE EXPLORATEZĂ EMOTIILE DE MASĂ?

„O țară mică nu poate duce o politică de echivoc decât cu riscul de a se distrugă. Numai marile puteri pot să-și permită o politică de echivoc.”

Mareșal ION ANTONESCU

Una dintre cele mai importante bătălii (poate chiar cea decisivă) din războiul viitorului este foarte probabil să fie purtată pe "câmpul de luptă" al mijloacelor de informare. Manipulatorii inteligenți ai informațiilor stiu întotdeauna cu exactitate care sunt scopurile lor strategice, operaționale și tactice, acționând perseverent pentru atingerea lor. Astfel devine posibil ca o anumită știre "întărită" cu precizie și la momentul oportun să albă consecințe mai grave uneori decât în cazul folosirii armamentului convențional.

Analiza conflictelor militare recente încadrează mijloacele de luptă informative într-un fel de "sabloane" pe care Alvin Toffler le denumește "pârghii destinate să sucească mișcă".

Prima și cea mai frecvent folosită este acuzația de atrocități. În timpul războiului din Golful

Persic o fată kuweitană de 15 ani a depus mărturie în fața Congresului american în sensul că irakienii asasinau fără să cîipească toți nou-născuții prematur și furau incubatoarele (!) în care aceștia erau ținuți. Distinții congresmani au fost atât de oripilați încât nu au considerat necesar să afle că, în mod cu totul "înlămplător", cea care aducea acuzațiile era fiica ambasadorului kuweitan la Washington și membră a familiei regale iar apariția ei "teatrală" în fața Congresului fusese regizată în cele mai mici amănunte (gesturi, posturi, voce "tremurată", unghiuri "favorabile", ochi umezi etc.) de către firma de public-relations "Hill & Knowlton"! După vestile cutremurătoare care au inundat imediat toate

canalele mass-media ar fi fost un sacrilegiu în plus să se amintească un mic "amânunt": eroina "traumatizată" nu mai căcașea de ani de zile în Kuwait.

Poveștile cu atrocități au intoxicațat opinia publică și în timpul războiului din Vietnam când soldații americani (a căror medie de vîrstă nu depășea 19 ani), erau atât de îngroziti că vietcongii îl ar putea agăta cu capul în jos de copaci, legându-le în jurul gâtului saci cu şobolani flămânzi, încât nu ezitață să-și descarce armele automate în "tot ce mișcă", inclusiv femei și copii nevinovați.

Un exemplu foarte recent ni-l oferă mediatizarea războiului din Iugoslavia când famoasele gropi comune erau când opera sărbilor, când a bosniacilor. În funcție de cine prezenta reportajul. Un alt instrument al manipulării este amplificarea maximă a mizelor implicate în conflict. Atât populația civilă cât și cei care luptă efectiv trebuie să fie convinși că valorile lor cele mai de preț sunt

în pericol și trebuie apărate.

Președintele Bush a prezentat implicarea S.U.A. în războiul din Golf ca fiind exclusiv în slujba

dezideratelor nobile ale O.N.U., afîndându-se în pericol soarta civilității însăși. Nici vorbă de interesul propriu în apărarea accesului la cea mai importantă rezervă de petrol din lume sau în eliminarea unei potențiale amenințări nucleare din partea Irakului. Scopul strategic al acestei campanii a fost atins, după cum s-a văzut, conducând la embargou și izolare diplomatică a agresorului. O

palidă tentativă în acest plan al manipulării a avut și Saddam Hussein care a susținut tot timpul că este apărător al credinței islamică, de el depinzând viitorul "Națiunii Arabe",

nicidecum că s-ar afla în imposibilitatea achitării miliardelor de dolari împrumutări de la kuweitieni în timpul războiului dintre Iran și Irak.

Demonizarea sau dezumanizarea inamicului este o altă pârghie frecvent folosită. Pentru irakieni America era "Iadul", președintele era "Satana Bush" iar soldații americani "șobolani" sau "fiare de pradă" în timp ce aceștia îl numeau pe Hussein "Hitler" și pe soldații lui "libărci". Păstrând proporțiile și foarte puțin comparația, parcă ne amintim și noi de evenimentele din decembrie '89 când mișunau pe străzi "securiști săngeroși", "orfani abrutizați" sau "arabi fanatici" care, în numele unor "jurăminte secrete", trăgeau fără milă, otrăveau apa sau montau bombe la televiziune (care ulterior se constată că erau aparate de radio sau sonerii dezafectate!). Din fericire aceste "intoxicări" nu și-au atins în totalitate scopul, datorită, mai ales, celor împotriva cărora erau adresate.

"Cine nu e cu noi, e împotriva noastră!". Acest slogan este sugerat indirect imediat ce apare un conflict, vizând atât implicarea militară cât și politică, economică, culturală etc.

Un instrument nelipsit al manipulării este amenințarea pedepselor divine. Toffler subliniază faptul că regimul de la Bagdad poza în apărător al credinței islamică, el fiind de fapt de o laicitate agresivă. Președintele Bush și-a amintit înscriurile de pe bancnote (In God We Trust) și l-a chemat în ajutor pe Dumnezeu, invocându-L în toate discursurile sale despre democrație, drepturile omului etc. Efectul a fost complet neasteptat în Orientul Mijlociu unde oamenii de rând erau obișnuiți să vadă în America un apostol al ateismului și materialismului, întrebându-se acum dacă nu cumva democrația este și ea un sol de religie!

"Pârghia mintală" cea mai puternică este, în opinia lui Toffler, "propaganda care discreditează propaganda celeilalte tabere", susținută, bineînțeles, de o "logistică" adevarată. Este vorba, în special, de întregul "arsenal" mass-media, care constituie, de fapt și răspunsul la întrebarea-titlu.

Rubrică realizată de
Căpitan
Costel SUSANU

„COINCIDENȚE”... PROGRAMATE

Submarinul atomic american "THRESHER" s-a scufundat, la 10 aprilie 1963, fără să raporteze în prealabil vreo defecțiune la bord sau măcar să lanseze din imersiune baliza de avarie, care să-i semnalizeze poziția. Catastrofa a făcut 129 de victime, practic întreg echipajul, cu excepția unui marinări care întârziase din permisie și nava plecase, în ultimul său drum, fără să-l aştepte.

Ancheta US Navy, desfășurată ulterior, nu a ajuns la o concluzie fermă, adăugând însă pe lista cauzelor potențiale care ar fi putut produce catastrofa, acțiunea unei arme psihotronice necunoscute.

Eugen Celan citează în lucrarea "Războiul parapsihologic" un articol publicat în revista "Pursuit", intitulat "G-explozie subacvatică, sau ce?" (An Underwater Explosion, or What?), cu referire directă la acest subiect. Scufundarea submarinului este pusă pe seama unei explozii provocate de o staționare secretă de cercetări militare, deosebită de sateliți de spionaj americani. Fotografiile transmise plasează această staționare în zona cunoscutului poligon de experiențe atomice sovietice de la Semipalatinsk. S-a identificat la extremitatea unei clădiri, lungi de 260 de metri și lăție de 60 de metri, țeava unui tun imens flancat de gigantice aferi metalice cu diametrul de 18 metri. Specialistii militari au ajuns la concluzia că acest complex nu este altceva decât o instalație de producere a radiațiilor protonice.

În timpul anchetei catastrofei submarinului "THRESHER" s-a descoperit în apropierea zonei sinistrului un radiogoniometru electronic pasiv. Coroborând aceste date s-a avansat ipoteza că o explozie de mare intensitate produsă la Semipalatinsk, a cărei energie a fost captată și transmisă prin mijloace psihotronice, să fi fost reconvertită într-o detonare reală pe ținta oferită de "THRESHER". Se pare că această ipoteză, aparent fantastică, este teoretic (probabil și practic) realizabilă, utilizând principiile radionici - realizarea unui "acord" între emițător și țintă, pe baza unei fotografii a submarinului (ușor de obținut pentru spionajul militar).

Atenția deosebită acordată instalațiilor secrete de la Semipalatinsk nu a vizat doar încadrarea submarinului "THRESHER" ci și un alt domeniu "herbilă" - războiul ecologic - subiect la care ne-am referit în numărul trecut al revistei "MARINA ROMÂNĂ". În cadrul acestelui rubrică,

studiale mai multe echipe de specialiști, din țări diferite, au indicat drept cauză a catastrofării cutremur din 1970, care a zguduit Iranul, experimentele desfășurate la această staționare sovietică de cercetări militare. Motivația constă într-o serie de "coincidențe" curioase, mai ales că seismul a fost precedat, la foarte scurt timp, de o explozie de mare intensitate produsă în poligon.

Explozii similare, de intensitate mai redusă, au însoțit și alte mișcări seismice, susținând tot mai mult ipoteza unei legături logice între acestea, coincidențele având, totuși, și ele o limită...

File de istorie

100 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA ȘCOLII MILITARE MAIȘTRI DE MARINĂ "AMIRAL MURGESCU"

1897 - 1997

Vechi așezământ de cultură marinărească și nu numai "Școala de marină", călăuzește, de un întreg secol, asemenea unui far, pașii și mîntile acelor tineri care optează pentru frumoasa carieră de MAISTRU MILITAR DE MARINĂ. Pe frontispiciul impunătorului edificiu al școlii apare în relief numele patronului ei, viceamiralul Ion Murgescu, care a comandat timp de 16 ani Marina Militară. De numele acestui brav ofițer se leagă atacul cu torpile și scufundarea, în timpul războiului rusoromâno-turc de la 1877-1878, a unuia dintre cele mai puternice bastimente otomane de la Dunăre, DUBA SEYFI.

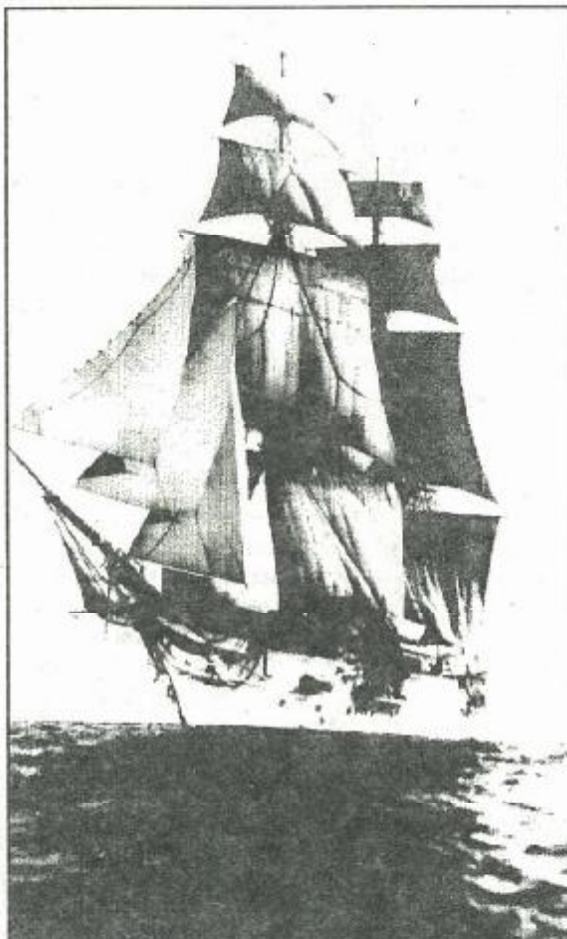
Unică, prin produsul realizat, în constelația instituțiilor de învățământ din țară, Școala de marină înființată la 8 octombrie 1897 a constituit încununarea a numeroase încercări de a realiza un cadru organizat necesar pregătirii de șefi în diversele specialități de marină. Această chestiune a devenit acută la începutul deceniului al nouălea al secolului trecut, când a debutat un vast program vizând dotarea miciei noastre flotile. Astfel, în anii 1882-1884 au intrat în serviciul marinei bricul "MIRCEA" și alte șase nave, toate construite în străinătate; până la sfârșitul secolului

au mai fost aduse din afară crucisătorul "ELISABETA" și un număr de canoniere, torpiloare, șalupe-torpiloare, toate dotate cu tehnică modernă. Complexitatea armamentului, a instalațiilor și aparaturii din înzestrarea noilor nave cerea cadre militare tehnice capabile să exploateze și să depaneze noua tehnică, dar și să instruiască în acest sens contingentele de militari în termen. Acestor cerințe le va răspunde școala de care ne ocupăm, care și-a deschis porțile, cu un veac în urmă, în portul dunărean Galați.

De la înființare și până astăzi școala a purtat diferite denumiri, a funcționat în patru garnizoane și unsprezece localuri, a avut zeci de comandanți, a dat marinei militare și comerciale peste cinci mii de absolvenți. A fost evacuată de două ori, în 1916 și 1944, pentru a nu rămâne în teritoriu ocupat. A dat jertfe din rândul ofițerilor, elevilor și trupei, în luptă cu inamicul, în războiul de

întregire a neamului din 1916-1919, în al doilea război mondial și în revoluția din decembrie 1989. A fost desființată o singură dată în istoria ei, în anul 1950; această situație a durat până în 1959.

Privită în ansamblu, istoria centenară a Școlii Militare Maiștri de Marină "AMIRAL MURGESCU" poate fi structurată pe patru

File de istorie

perioade: 1) 1897 - 1919, de la înființare până la finele Războiului de Întregire; 2) 1920 - 1950, începând cu primul an interbelic și prelungindu-se până la desființare; 3) 1959 - 1990, cuprindând și un scurt interval 1987 - 1990 când școala a funcționat în cadrul Institutului de Marină "MIRCEA CEL BĂTRÂN"; 4) în anul 1990 a debutat perioada actuală, caracterizată de schimbări în conținut și organizare dictate de perspectiva integrării armatei române în structurile nord-atlantice.

Începuturile învățământului pentru formarea "șefilor de specialități" și marinei 1897 - 1997

În anii de început ai flotilei moderne a României, ofițerii și subofițerii proveneau, de regulă, din arma infanteriei; chiar subunitățile de marină se aflau, la început, în organica acestei arme. Pe la jumătatea secolului trecut subunitățile de marină de la Dunăre au fost organizate în diviziuni aparte, numite flotile, câte una în fiecare din cele două Principale. Domnitorul Al.I.Cuza le-a unit într-o singură, sub denumirea de "Corpul Flotilei". După unificare a crescut preocuparea pentru a da cadrelor o pregătire specifică. Recrutarea "cadrelor inferioare" din masa militarilor în termen, prin practica reangajărilor, s-a dovedit nesatisfăcătoare. Primele forme organizate de pregătire specific marinărească au fost: "Scoala de subofițeri și ofițeri din arma flotilei", înființată la Galați, în anul 1872; Școala copiilor de marină care și-a deschis porțile în anul 1881; Școala de cadre a flotilei - înființată în anul 1893, tot la Galați. Dintr-un motiv sau altul, aceste instituții și-au încetat activitatea la sfârșitul secolului trecut sau la începutul celui prezent.

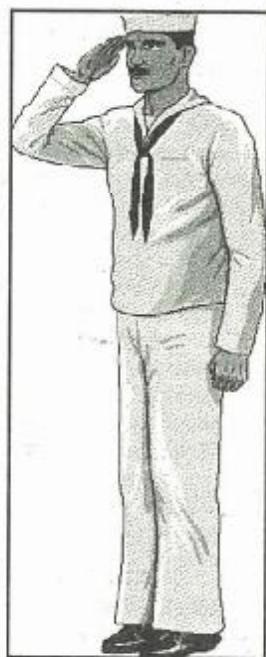
În anul 1896 are loc o nouă organizare a flotilei, în baza unui decret din luna februarie. Acest act normativ stipulează și înființarea unei "Școli speciale de marină" și a unei "Școli speciale de mecanică și maeștri", dar precizează că pentru funcționarea lor se vor elabora regulamente care vor fi aprobată prin decret aparte. Decretul a apărut în ziua de 8 octombrie 1897 și prevedea

înființarea "Școlii de Marină" și a "Școlii de submecanici și submaestri de marină". Erau, în fapt, două secții ale aceleiași școli, prima fiind profilată pe specialități de punte, iar a doua pe cele de mașini, având același regulament cu unele modificări, același local, aceiași profesori. Această stare de fapt se va reglementa după 5 ani de experimentare, în 1902, când un nou regulament de funcționare a unit cele două "școli" într-o singură - "Școala de marină de submecanici și submaestri militari". În afară a fost cunoscută sub numele de "Școala de Marină", denumire care s-a respectat timp de câteva decenii. Regulamentul aprobat în acest an a durat până în anul 1909 când se instituie corpul MAESTRILOR MILITARI DE MARINĂ, ȘEFI DE SPECIALITATE. Ca urmare, se modifică și regulamentul școlii; nouitatea cea mai de seamă constă în precizarea că absolvenții școlii erau înaintați la gradul de submaestru militar clasa a II-a. Bucurându-se de toate drepturile ce derivă din acest statut Școala a funcționat în acest cadru legal, cu unele derogări, până la sfârșitul Războiului de Întregire (1916-1919).

Fondată în anul 1897 școala a evoluat, cadrul legislativ fiind perfectionat mereu, funcție de evoluția marinei, dar și de învățăminte trase din propria experiență. În numerele viitoare, în limita spațiului disponibil, vom puncta câteva aspecte ale devenirii sale.

VA URMA

Căpitan-comandor (r) **Iean FAUR**
 Căpitan-comandor **Artur ODOLBAŞA**
 Locotenent-comandor **Marian SÂRBU**

Noutăți editoriale

GHIDUL LITORALULUI „GETIC”

Apărută recent, lucrarea "Ghidul litoralului - GETIC" este tipărită de firma "GETIC" - S.R.L. specializată în activități de tipărire și producție publicitară și constituie debutul acestei firme, ca editură. Această lucrare, absolut necesară turistului atras de litoralul românesc al Mării Negre, vine să umple un gol de informație existent de câțiva ani buni, în domeniu. Ghidul este, în același timp, o mică enciclopedie a ținutului românesc dintre Dunăre și Marea Neagră schițând, în timp și spațiu, "fizionomia" locului și - fapt important - aducând o considerabilă cantitate de informație utilă, reactualizată, absolut necesară nu numai turistului ci și omului de afaceri interesat de zonă.

Dintre numeroșii colaboratori care au contribuit la realizarea Ghidului spațiul nu ne îngăduie să menționăm aici decât două nume - Stoica Lascu, doctor în istorie, și Marian Moise, economist, primul președinte și cel de-al doilea secretar al Asociației cultural-istorice dobrogene "ROMÂNIA DE LA MARE", associație apolitică, binecunoscută în spațiul cultural dobrogan.

Apărut în condiții grafice excelente, cuprinzând în paginile sale numeroase fotografii cu imagini de epocă, precum și hărți actuale ce completează inspirat bogatul mesaj informativ în română și engleză adresat cititorului, "Ghidul litoralului - GETIC" poate fi apreciat ca fiind un notabil succes, în domeniu.

După cele două capitole introductive ce prezintă editorul - S.C. "GETIC" S.R.L. și Asociația cultural-istorică dobrogană "România de la Mare", urmează cel mai "consistent" și - considerăm noi - interesant capitol al lucrării - "Monografia litoralului românesc", extins pe 90 din cele 192 de file ale cărții. În cadrul acestuia sunt prezentate coordonatele istorico-geografice ale litoralului românesc precum și localitățile turistice actuale, începând de la Nord la Sud, cu Năvodari, Mamaia, Constanța și până la Mangalia, 2 Mai și Vama Veche. Următoarele capitole prezintă o suată de hărți utile turistului - harta Deltei, a Dobrogei, hărți ale orașului Constanța, indexuri cu nume de sîrzi, cu principalele obiective social-economice.

*Locotenent - colonel
Costin CONSTANDACHE*

INVITAȚIE LA O INEDITĂ CROAZIERĂ

Astăzi, când tot mai mulți dintre noi călătorim imaginari, fie în fața micului ecran, ori la "bordul" unei cărți, ne face plăcere, dragi cititori, să vă invităm într-o croazieră danubiană. Ne vom bucura de un ghid, nu numai marinări încercat - cele peste două decenii pe motonava "Transilvania" stau garanție - dar și un sentimental incurabil care este

la cea de-a opta apariție editorială. Am dorit să vă asigurăm dintr-un început că ghidul, comandant al expediției, domnul Șerban Gheorghiu, cu aceeași sensibilitate și ușurință se exprimă atât în versuri cât și în proză. Portul de ambarcare: Sulina, (kilometrul "0") direcția: în amonte (folosim sugestivul titlu al cărții "De la Marea Neagră la Pădurea Neagră"). Itinerariul acvatic are o lungime de 2880 km. Navă-gazdă ne este mândra lebădă "Oltenia", născută din valurile Dunării, în așezarea omonimă.

"Ruliera" Dunării, special întocmită de domnul Șerban Gheorghiu, cuprinde 171 pagini, cu 45 vederi din locuri prin care vom trece, aflate fie pe malul drept, fie pe cel stâng. Îmobil adoptat la bord este chiar moto-ul ales de comandant, străvechiul: "Dunăre, Dunăre, drum fără pulbare!". Înainte de a porni în voiaj ne cuvântă, prej de-o jumătate de pagină, un alt iubitor de drumeție cu care, vă amintiți dragi cititori, am străbătut cu ani în urmă America, la bordul "ogarului cenușiu" - scriitorul Romulus Rusan. Această croazieră n-ar fi fost posibilă fără tânără, dar competența Editură "Metafora", însuflată de domnul Ioan T. Stefan. Dacă pe prima copertă a "rulierei" admirăm pitorescul meandru giratoriu Schlogen, de pe Dunărea de Sus, de pe cea de-a doua ne zâmbește ghidul-comandant, domnul Șerban Gheorghiu, care pare a ne spune: "Sper că v-a plăcut viajul, vă promit unul și mai pitoresc!"

Vă mulțumim și aşteptăm cu drag o nouă invitație (a se citi carte)!

Mariana PAVĂLOIU

SERBAN GH. GHEORGHIU
DE LA MAREA NEAGRĂ
LA PĂDUREA NEAGRĂ

Editor: METAFORA

Noutăți editoriale

DAN IOAN NISTOR - "PELERIN PE DRUMUL MĂSLINIILOR"

Unul dintre punctele de referință ale culturii constănțene - Cercul Militar - a fost gazda debutului editorial al poetului Dan Ioan Nistor. Este născut la Petroșani, în familia preotului Marcu Ulpiu Traian Moșic și a presbiteriei Cornelia - familie care, de-a lungul generațiilor, a dat numeroși preoți și învățători, care au dus lumina în satele ardeiene și în cătunele de la izvoarele Jiului, Streiului și Râului Mare. Pentru a putea urma Facultatea de medicină și farmacie din București, Dan Ioan Nistor admite să fie adoptat de o familie de mineri cu "origine sănătoasă", tatăl său aflându-se în detenție datorită incompatibilității politice cu regimul communist.

Debutășă la recomandarea poetului Arthur Porumboiu, care este și lectorul său de carte. Poeziile cuprinse în acest volum au, în mare parte, tentă religioasă, autorul încercând să fixeze "clipa cea repede" și să lumineze

"drumul măsliniilor", sperând să-l găsească pe Dumnezeu, în căutarea-l febrilă.

Cântul elipei

*Uită-te!
Nu te uita,
Cum te-aș dezbrăca îspită,
Uită-mă,
Nu mă uita!
Dacă-n mine ai fost clipă,
Albă floare de nunări
Sau doar ruptă o petală,
Candelă din vechi iubiri,
Duh în roua matinală.
Uită-mă!
Nu mă uita,
Dacă-n mine-ai fost îspită,
Uită-te!
Nu te uita
Cum ai dezbrăca o clipă.*

Edition METAFORA

Sensibilitatea poetului Dan Ioan Nistor răzbăte în poemele sale, bucuria mistică pe care acestea le sugerează demostrându-ne că Dumnezeu este și în sufletul său.

Căpitan Costel SUSANU

NOUTĂȚI ÎN FLOTELE MARITIME MILITARE ALE LUMII

GERMANIA. Marina Militară în deceniul următor.

Noua Bundesmarine se redimensionează, obiectivul fiind acela ca, în anul 2005, să poată fi în mare două Grupări de acțiune îndepărtață, fiecare compusă din două-trei fregate însoțite de nave specializate, avioane de atac, de patrulare și elicoptere. Ca atare, Marina Militară va trebui să aibă în structură: 15 fregate; 15 corvete; 20 de nave de luptă împotriva minelor; 6 submarine (tip "U 212"); 6 nave de sprijin; 10 avioane de patrulare maritimă; 46 de avioane de atac și bombardament; 38 de elicoptere.

Fregatele

Clasa "F-124" reprezintă un program comun cu Olanda și Spania pentru un total de nouă nave - trei Germania, patru Spania, două Olanda. Construcția primei nave germane va începe în 1998 și va fi preluată în 2001. Amintim că Germania este parte și la programul "Orizont", pentru construcția unor fregate ce vor intra în compunerea flotelor germană, italiană, franceză și engleză și care vor substitui, probabil, clasa "124".

Submarinele

Primul submarin "U 212" va intra în serviciu în anul 2003 și ultimul în 2006. Deoarece această clasă va

constituî și prototipul submarinelor ce vor intra în dotarea altor flote (de exemplu Italia), reamintim câteva din caracteristicile generale: destinat pentru misiuni de recunoaștere, supraveghere și interdicție, cu posibilități de a ataca atât navele de suprafață cât și submarinele; capabil de a opera în ape puțin adânci; armat cu torpile grele gădite prin cablu (concepție germană); dotat cu aparatură de HL complexă: unul de medie frecvență, unul pasiv, unul de interceptare, unul de joasă frecvență remorcărat, unul pentru descoperirea minelor; periscope Zeiss cu sisteme laser pentru măsurarea distanței (în periscopul de atac) și pentru configurația termică a imaginii (în periscopul de observație); sisteme avansate de navigație, inclusiv GPS; silențiositate deosebită propulsiei independente de aer (AIP) prin folosirea celulelor de combustibil (reație de combinare a hidrogenului cu oxigenul, cu producere de apă și energie). Primele nave vor avea însă sisteme mixte: celule de combustibil + diesel - electrică.

Comandor Filaret SÂNTION

continuare în pagina 24

urmare din pagina 23

STATELE UNITE. Viitorul imediat al navelor de suprafață.

Într-o reuniune recentă desfășurată la Arlington și consacrată războului naval de suprafață s-au exprimat câteva opinii și concluzii interesante:

- Flota Pacificului s-a transformat dintr-o forță capabilă să acționeze în largul mării ("blue water") concepută astfel pentru a contracara Marina Sovietică - acum dispărută - printr-o forță capabilă să acționeze în apropierea coastelor ("brown water"), capabilă, deci, să susțină acțiunea infanteriei marine.

- În secolul XXI flota de suprafață va avea șase misiuni principale:

- 1 - dominarea spațiului în care se desfășoară bătălia;
- 2 - războiul de atac;
- 3 - apărarea aeriană a teatrului de operații;
- 4 - incetinirea și oprirea ofensivei inamice;
- 5 - sprijinul cu foc al trupelor ce acționează la uscat;
- 6 - transportul forțelor și mijloacelor necesare pe nave.

- Se conturează destul de precis noua "arsenal ship" a secolului XXI, denumită și "SC 21" ("Surface Combatant" a sec. XXI), o navă care va trebui să fie armată cu circa 500 de rachete utilizate contra liniilor de la uscat și care ar consta într-o simplă platformă cu aparat de propulsie convențional și cu echipaj redus.

- Pentru a defini căt mai precis caracteristicile "SC 21" au fost luate în considerație patru direcții principale:

- 1 - dezvoltarea unei noi variante a distrugătorilor cu rachete "Aegis" din clasa "ARLEIGH BURKE";

- 2 - punctarea unei noi clase de cruciațătoare grec;

- 3 - construirea unei nave apte pentru războiul de expediție;

- 4 - armarea cu rachete a unei nave comerciale (cu amenajările specifice, evident).

Așa cum arătam la paragraful anterior, opinile par a încina către variantele 3 și 4, opțiunea urmând a fi luată în acest an; contractul pentru "SC 21" (prototip) trebule semnat până în 2003, iar intrarea sa în serviciu - în 2010.

ITALIA. Noua navă de aprovizionare cu combustibili.

Se află în stadiu avansat de construcție noua navă de aprovizionare cu combustibili în mare, a treia după STROMBOLI (1974) și VESUVIO (1979), având următoarele caracteristici: Lungimea = 146,5 m; lățimea = 21 m; deplasament = 13,4 t; viteza = 21 Nd; echipaj = 243.

Sport MAGAZIN

STUDEȚII MARINARI SURCLASEAZĂ „PROFESIONIȘTII” DE LA FACULTATEA MILITARĂ DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT... LA SCHII

La invitația Academiei de Aviație și Artilerie Antiaeriană "HENRI COANDĂ" din Brașov, studenții Academiei Navale "MIRCEA CEL BĂTRÂN" au avut ocazia să participe la Concursul anual de schi fond dintre Academiiile Militare, care s-a desfășurat, la începutul lunii martie, în munții Bucegi.

Degă sănsele de reușită păreau a fi în defavoarea marinariilor care doar rareori au ocazia de a schia, ei au luat în serios concursul, încă de la început, hotărâți să obțină un loc onorabil pe podium, demonstrând astfel că au o pregătire complexă.

Lotul sportiv format din 16 studenți, condus de maior Nicolae Dîmă (antrenor și șeful lotului), profesor de sport Alexandru Săliscan (antrenor), însotit de asistent medical plutonier Victoria Mocanu, plt.maj. Gheorghe Tonel și salariat civil Ilie Ene, a plecat în dimineața zilei de 24 februarie spre orașul de sub Tâmpa. De aici, prin bunăvoie una unu înimos constățean care este domnul colonel doctor Mandu - comandantul Academiei Militare "HENRI COANDĂ", din Brașov, marinarii au putut pleca, pentru o săptămână, la cabana Diham, alături de studentii aviatori, în vederea antrenamentelor. Programul zilnic, stabilit de cel doi antrenori, prevedea parcursarea a două trasee de 1-2 km, apoi trageri cu armamentul, reglare armelor și aruncarea grenadei. Astfel, echipa a ajuns la un nivel de pregătire care i-a pus pe gânduri și pe colegii din Brașov.

Miercuri, 5 martie, a avut loc deschiderea concursului, care urma să se desfășoare în următoarele trei zile. Surpriza a început încă de la prima probă - biatlonul - când, după experimentații schiori de la Brașov și Sibiu, cei patru concurenți în

albastru au surclasat reprezentanții Facultății Militare de Educație Fizică și Sport și Academiei Tehnice.

Aceeași ordine s-a obținut și a doua zi când, la stafetă, 5 studenți constănțeni au reușit, pe lângă același merituoș loc III, cel mai bun punctaj la tragere. Sâmbătă a urmat cea mai dificilă probă: pe același traseu ca cel de la biatlon (12-14 km), patrulele formate din 7 studenți, echipați complet (ca în condiții de război), trebuiau să și testeze rezistență, pe lângă mersul pe schiuri, care a durat 3 ore, adăugându-se aruncarea grenadei, deplasarea cu masca de gaze pe figură și trageri în poligon. Deși, de data aceasta, marinarii nu i-au întrecut decât pe cei de la Academia Tehnică, în clasamentul general s-au menținut pe locul 3.

În aceeași zi a avut loc festivitatea de premiere: aurul - Academia Militară "HENRI COANDĂ" din Brașov, argintul - Academia Trupelor de Uscat din Sibiu, bronzul - Academia Navală "MIRCEA CEL BĂTRÂN", iar pe locurile 4 și 5 - Facultatea Militară de Educație Fizică și Sport și Academia Tehnică.

Marinarii au mai primit premii pentru cel mai bun grenadier și ... neoficial, premiul de popularitate.

Rodu CONSTANDACHE

Student anul II
Academie Navală "MIRCEA CEL BĂTRÂN"

MAGAZIN

EL, METEOROLOG!

E primăvară iar și, nu întâmplător, spre sfârșit de Martisor, prețutindeni în lume, este serbată Ziua Internațională a Meteorologului (23 martie).

Meteorologia este o știință relativ tânără (100 de ani), care se bazează pe un imens schimb de informații între centrele naționale și internaționale de specialitate. Poate tocmai de aceea oamenii sunt derulați în fața avalanșelor de termeni pe care îi includ programele meteo difuzate de toate posturile de radio și televiziune, presă și I.N.M.H. (ciclone mediteranean, dornică anticiclonică, front atmosferic rece...).

Și dacă acum omul modern este din ce în ce mai des și mai bine informat, dar și mai exigent, înseamnă că nu degeaba, el, meteorologul-previzionist tinde către visul de aur al fiecărui cercetător, indiferent de domeniul de activitate. Dar știe cineva câtă muncă, răbdare și dăruire se ascund în spatele acestei meserii ale cărei culise sunt atât de puțin cunoscute?

Fiecare prognoză este o Golgota pe care unicul mereu cu speranță în suflet că nu trebuie să pierzi. Cătă ironie și neîncredere însoțește munca plină de consum nervos a acestor adevărați Don Quijote în lupta cu morile de vânt ale naturii!

Cât de alenii devin cei din jur atunci când sunt transmise avertizări, informări și înștiințări meteo, privind fenomenele atmosferice de risc. Suntem în multirămbitul "Deceniu de acțiuni pentru micșorarea consecințelor catastrofelor naturale (1991-2000)". Fiecare om ascultă prognoza meteo și vrea ca ea să se aplice pentru zona geografică și intervalul de timp care-l interesează, mai ales week-end-urile și concediile. Meteorologul este acela care trebuie să găsească un răspuns la învariabilă întrebare: iarna, "mai ține gerul acesta?", vara, "ah, căldura aceasta o să ne topească?".

Răspunsurile lui sunt înscrise pe hărțile sinoptice, cu întortocheatele izobare și izoterme, precum firul Ariadnei.

Acesta-i meteorologul, omul care aduce ploaia, vântul, ceața și ninsoarea. El este acela care stabilește când trebuie transmisă o avertizare meteo privind unul din numărul mare de fenomene care pot avea consecințe dezastroase pentru omenire.

In fapt, el este doar un om, un anonim ce transpiră în fața hărților, în războli continuu cu vremea (în meteorologie se lucrează non-stop, 24 de ore din 24 ale zilei).

Ei - meteorologii - reprezintă o armă prea mică pentru un domeniu atât de vast: ATMOSFERA.

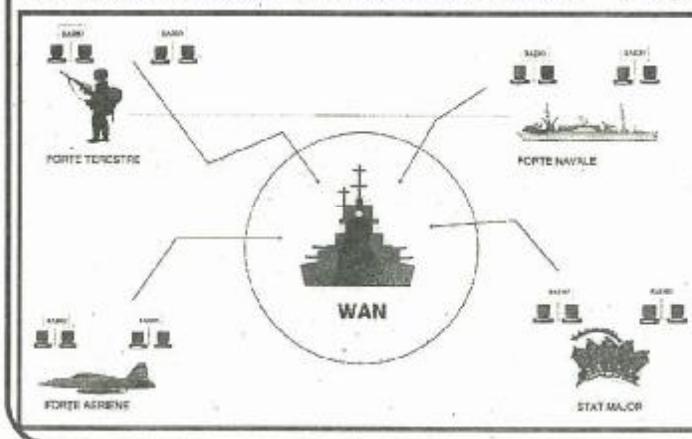
Meteorolog Marcela BARŞOVERANU

O NOUĂ VIZIUNE ASUPRA COMUNICAȚIILOR TACTICE

Problemele clasice asociate comunicațiilor în înaltă frecvență (HF) se pare că se vor rezolva, în curând, datorită apariției noilor tehnologii bazate pe microprocesoare care au uzat moral mare parte din tehnica și metodele actuale de lucru în HF. "Automatic Link Establishment" - "Stabilirea automată a legăturii" (ALE) este una dintre noile tehnologii al cărei algoritm de funcționare este, în principiu, următorul: când un operator inițiază o comunicație ALE, microprocesorul său de comandă și control radio va căuta să stabilească o legătură, schimbând automat frecvențele. Dacă cel aflat la distanță recepționează apelul se stabilește o "comunicare cu confirmare", având loc un schimb de

date ce duce la optimizarea canalului de comunicare (referitor la tipul de antenă, propagarea semnalului, zgromotul și interferențele). În mai puțin de 45 de secunde. Stabilindu-se un canal satisfăcător, controlerul-radio avertizează operatorul care poate intra în traficul de comunicare. Depare, astfel, nevoieata unei linii de serviciu separate și a manualului de coordonare a schimbărilor frecvențelor. Există o versiune standard pentru uz militar care include o linie de serviciu operator-operator precum și o memorie de adrese cu frecvențe atribuite diferitelor operatori. În figură este prezentat un sistem ALE care poate echipa orice navă de luptă. Gradul înalt de automatizare al sistemului permite folosirea ca operatori și a unui personal fără experiență, o zi de antrenament fiind suficientă pentru o pregătire satisfăcătoare. Un sistem tactic ideal trebuie să includă o rețea de comunicații între diferite sisteme de calcul cu noduri la Statul Major, pe navele de luptă, logistice, submarine, unitățile terestre de sprijin etc. Utilizatorul poate transmite și recepționa o varietate de informații: mesaje, imagini, grafică, fișiere etc., se pot obține date de la o bază de date (liste actualizate, hărți tactice) iar operațiile radio pot fi optimizate folosind și calculatoare pe post de sistem-manager, care pot gestiona legăturile, rulările în rețea, adresele etc.

Lt. ing. Alexandru BĂRĂIȚĂREANU

FIR ÎNTINS

Rubrica pe care o inaugurăm în acest număr se adresează adeptilor uneia dintre cele mai frumoase și nobile pasiuni - pescuitul, celor pentru care acest hobby nu reprezintă numai un mijloc de satisfacere a plăcerilor gastronomice ci, mai ales, o posibilitate de evadare din stressul cotidian, de petrecere a timpului liber în natură, în aerul curat de pe malul apei, în liniștea și puritatea locurilor, departe de viața tumultuoasă a orașelor.

Dar să trecem la lucrurile concrete. Toți cel care fac o pasiune din pescuit au obligația elementară de a se încrise și a plăti cotizația la "Asociația generală a vânătorilor și pescarilor sportivi", filiala de care aparțin, dobândind, astfel, statutul oficial de pescari sportivi, care le permit să-și desfășoare activitatea în deplină legalitate, fără altă "grijă" pe malul apei, decât cea de a umple juvenicul.

Pescuitul sportiv este permis numai în timpul zilei, de la răsăritul și până la apusul soarelui. În râurile colinare, de șes, lacurile interioare, pe tot cuprinsul Dunării, inclusiv pe brațele sale, se pot folosi cel mult două undițe sau două lanse cu câte două cârlige fiecare. În timpul unei zile de pescuit se pot reține cel mult trei kilograme de pește (chiar un singur exemplar, dacă depășește această greutate).

Pentru a nu veni de la baltă cu traista goală și (mai ales!) pentru a evita conflictele cu nevasta, trebuie să țineți cont, măcar, de următoarele reguli:

- alegerea locului de pescuit;
- dotarea cu scule adecvate condițiilor specifice locului ales;
- nădirea locului de pescuit;
- folosirea de momeli adecvate locului și perioadei de pescuit;
- îndemânarea și "bafta" fiecărui pescar ("regula" cea mai importantă!).

Locul de pescuit trebuie să fie ales astfel încât apa să fie suficient de adâncă, să fie ferit de vânt,

soarele să nu fie în față și... să albă pești dispuși să muște momeala! Trusa unui pescar care se respectă trebuie să conțină: o undiță din fibră de sticlă sau carbon (de 5-6 metri), una sau două lanse elastice de 3-4 metri cu mulinete construite pe unul sau doi ruimentă, un mincioc telescopic cu ochiuri mici, un juvenic lung din plasă întinsă pe cercuri, pungi pentru nadă, cutii pentru râme, trusă cu plute de toate formele și mărimele, plumbi de greutăți diferite, cârlige de toate mărimele, "linii" (fir de nailon cu plută, plumbi potriviti și cârlig legat), "chlostece" (fir de nailon de aproximativ 60 cm de care sunt legate 2-3 cârlige, prevăzut la capete cu antirăscutitor și un plumb mai greu) - de preferință două pentru fiecare lansetă. De asemenea, din trusă nu vor lipsi: briceag cu forfecuță, cleștișor-ghilotină pentru tăiat nailonul, penseță pentru scos cârligele, prosop, scaun pliant, burete legat cu șaulă (pentru spălat mâinile) și... desfăcător pentru bere!

Nada este un amestec cu gust și miros plăcut, care să atragă peștii, format din mălai, pesmet prăjit și șrot de floarea-soarelui, toate măcinat fin și cernute. Momelile sunt specifice fiecărei categorii de pește, pe timpul unei zile de pescuit acestea putând fi alternate - râma cu viermușul, spre mijlocul zilei - pătrățica de mămăligă cu cocoloșul de pâine, iar spre seară - bucățica de carne cu peștișorul viu.

Îndemânarea pescarului se capătă pe malul bălții, după zile și luni de "ieșiri" la pescuit, "furând" această artă de la cei cu mai multă experiență, dispuși să-ți dea un sfat. Cât despre "baftă", ce să mai vorbim...

Până la următoarea întâlnire, în paginile revistei "MARINA ROMÂNĂ", vă propun o temă de reflecție: de câte ori, în partidele de pescuit la care am participat, am înapoiat apeler exemplarele mici, sub dimensiunile minime la care puteau fi reținute? Pe curând și s-aveți FIR ÎNTINS!

Locotenent-comandor **Viorel ORZU**

ANUNȚ IMPORTANT

În luna august 1997 se va organiza, la Constanța, întâlnirea "JUBILEU-40" a absolvenților Școala Militară Superioară de Marină, promoția 1957. Pentru a cunoaște perioada și programul de desfășurare a întâlnirii, absolvenții sunt rugați să comunice, până la 30 aprilie, locul de domiciliu și adresele cunoscute ale altor colegi de promoție, scriind pe adresa: ACADEMIA NAVALĂ "MIRCEA CEL BĂTRÂN" str. Fulgerului nr.1, cod 8700, Constanța, cu mențiunea pe plic "JUBILEU-40".

Telefon: 041/611328

Organizator: Comandor (r) **Corneliu OPRESCU**

MAGAZIN

REVISTĂ DE BORD

ORIZONTAL: 1) Ieșii de la starea civilă (un an!) - Polițiști cu vechi stale în problemele cu turci! 2) Intră la oaste! - Tinute de coadă, "pilurează" pânzele. 3) Scos în frig (onomat.) - Strâng hărțile. 4) Intervenție la opera...vie - les din curenț...prin electroliză. 5) Director general (în muzică) - Gata de luptă. 6) Artleria navelor mari (inclusiv cantilizativ). 7) Puțin...înainte de-a fi scris cu "I" din "a" - Marina Română (abr.) - Ifose de...mare. 8) Intră în anaforă! - Peisaj...scenic - Interiorul navei! 9) Stau în fața puștilor - Stabilirea normelor (pl.) 10) "Marina Română", la fiecare apariție (masc.) - Se scoate din gușe! 11) Indică pe hartă drumul adevărat - les din front! 12) Semnale pentru plata colaboratorilor - A introduce în lumea literelor.

VERTICAL: 1) Caracteristică modernă pentru navele rapide. 2) Vreme în care unele nave intră la... conservare. - Care n-a mai fost publicat. 3) Revistele 1 și 3! - A se îmărturi de jur-imprejur. 4) Intră în imersiune! - Cere o repetare (reg.). - Apărut. 5) Localitate în Spania - Baloane la pupă! 6) Schimb de locuință (pl.) 7) Punct de orientare pe mare - Tercot fără mărci! - Marinari la pupă! 8) Omul din insulă - Ediție prescurtată - Periodic, ziar sau revistă a unui partid, societate, instituție etc. 9) Înălțătorlocheată - Protectoare a vechilor cavaleri. 10) Remarcate și remarcabile în scriș - Abis! 11) Cartuș - Deosebit de des - Nimerit în cap! 12) Azi, mâine - "Marina Română".
A.G.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	M									●		
2	A	●			●							
3	R	●										
4	I							●				
5		●				N						●
6	●					A	●		●			●
7			●			R	●					
8		●				O						●
9			●			M						
10				●			Ā	●				
11	○								●		N	
12					●							Ā

DAR DACĂ INTRĂM ÎN NATO...

Cum arată militarul de astăzi, cătă. Dar..., dacă intrăm în NATO?! O simplă întîrziere de modificări, în ceea ce privește comportamentul militarii, echiparea și hrana ea ar duce la următoarele concluzii:

Întâi și întâi, militarii vor cunoaște mai multe limbi străine, nu vor mai vorbi ca până acum, ardelenesc, moldovenesc sau armenește. Vor vorbi englezesc, francezesc, nemțesc și, luncite de priorități, ungurește... Vor face stagiu militar prin porturile din Franța, Anglia, SUA, ceea ce neamă de neamul lor, din tată în fizică, n-au visat măcar.

Iar când vor termina armata, nu va fi ca acum, cu strigătele de "Hai libii!" ci strigăte de durere și regret. Să ari de zile vor avea ce povest acolo, în satul lor natal, marcând asa, aluziv, diferențele.

În privința dotării cu echipament individual, nu vor mai avea bocanci economici și ergonomici, din aceia fără talpă, ca să nu se roadă, dimpotrivă, cu talpă groasă, care să atârne greu le antrenamente, spre a fi printenii la luptă (în caz că va fi necesar, pentru că dacă intrăm în)

în NATO, doar cu extratereșii să ne mai luptăm!) Militarii vor mai avea scut în față, scut în spate, cască tip Robocop, armură până la glezne și până la încheieturile mâinilor iar sub brațe două A.G.-uri. Desigur că nu aşa va sta marinul marină pe navă, existând pericolul de om la apă, situație în care nici trei centuri de salvare nu-i mai ţin la suprafață... Cât despre loptăjica mică de infanterie, ea trebuie să fie ditamai loptă, că este mult de săpat spre vest sau spre est...

În ceea ce privește hrănirea militarii, este evident că se va ajunge la situația de ghilțuire, dar efortul depus la câmpul de instrucție va scăda și until din ei... Meniul unei zile va cuprinde, în afară de lice negre (de Manciuria mai puțin că sunt depuse în est...), somon, pastramă de urs, friptură de fazan, strădani, midii, sepie (care la noi există numai ca nuanță de culoare), languste, manguste etc. Păi, cum e să nu intri în NATO, în aceste condiții?

Cât despre costuri, regim de pregătire, implicații... dacă intrăm în NATO.

ANANIE GRONIUC

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1					●							
2				●			●					
3			●						●			
4	●							●				
5						●						
6	●								●			
7		●										●
8				●								
9			●									
10							●					
11								●				
12					●							

DIVERTISMENT MARIN (1)

ORIZONTAL: 1) Intrat la apă - Se lănește de bancuri. 2) Marea necunoscută - Cal de la mare - Anunță poziția navelor, la un moment dat. 3) Rama din stângă! - A întări pânzele - Coadă de guvid! 4) Vine ușor, pe unde - Aproape nouă. 5) Sare în apă (pl.) - Singur pe lume. 6) Râu în Italia - Marin. 7) Sezonul mult doritelor vacanțe la mare - Date dama, mare pagân. 8) Reparat la coastă - Intrare la apă! 9) Îl strâng pantofii - Se sparge în valuri. 10) Vela din mijloc! - Supus acțiunii terapeutice a băilor de mare - Nord-Est. 11) A curge picătură cu picătură, ca o ploaie mocănească - Fain la înălțări! - E clar! 12) A se lăsa, peste mare, înserarea - Vasco plin cu apă.

VERTICAL: 1) Mare escroc - Luală peste picior. 2) Fiecare cu peștele ei - Vas de mică mărime - Unul de Sibiu la mare... prej. 3) Marginile proiect - MARIN MĂRUNT de mare... perspectivă - Nistrul la vârsare! 4) S-a ridicat de jos, imprăștiatul său - E slab în apă. 5) LUP DE MARE - Tinut în rezervă. 6) Patru fără un sfert - Trib arab. 7) Numele vechi al Irlandei - A da peste o mare boala. 8) E mare - Vin după furtună. 9) A nu se îndepărta de mal - Plecat la mare. 10) Cei care se dau în bărci! - Nu are echilibru, în mare vorbind - Prova navală! 11) Aceea mare! - În mare măsură! - Neveste! 12) A trage ancora... pe uscat - Atacant de mare înălțime.

DICTIONAR: LENO, OSIT, ASRA, ERIN, NEV.

Dumitru TOMA - BĂBĂIANU

Pret: 1000 Lei

